

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 18/2011

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 25.маја 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите молим вас.

Да констатујемо да су присутни:

заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,

браниоци Константиновић, Недић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Анте Бошковића?

АДВ. ОЛИВЕРА ПОПОВИЋ: Оливера Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Оливера Поповић, затим Петровић Владан.

АДВ. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Судија ја се јављам и за Марка Миловића такође, закасниће 20-так минута само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Константиновић се јавља и за Марка Миловића, затим Петровић Владан, затим Стоиљковић Небојша, Ресавац Бојан, Здравко Крстић, Илија и Марија Радуловић.

И ту су од оптужених Мемиши Агуш, Садику Селимон, Нухију Шемси, Хајдари Фатон, Хајдари Самет и није ту Хајдари Ферат.

Господине Крстићу где је Ферат?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам се чуо телефоном, он је добио неке нападе стомачне дакле буквално су га носили, али сам му ја рекао да мора у полицијску станицу да се јави и он се јавио полицијској станици, дакле спречен је из здравствених разлога, никаквих других није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја предлажем да се, не, напротив, да радимо ми данас, а да се раздвоји поступак и следећи пут ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Да констатујемо да за окривљеног Хајдари Ферата бранилац адв. Здравко Крстић наводи да је из здравствених разлога спречен да дође на претрес, али да се јавио полицијској станици у Прешеву и да се ради о пролазним тегобама.

На претресу су и тумачи Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

Значи за Марка Миловића Константиновић и сви браниоци су остали конставани, је ли тако. Добро, ми смо за данас позвали оштећену Ц2 и сведоке

и у том смислу имали би сметње да претрес држимо јер немамо окривљеног Хајдари Ферата, међутим бранилац Здравко Крстић наводи да због тога што су за данас позвани сведоци и због тога што је окривљени се изненада разболео, да се претрес у односу на њега раздвоји и да се данашњи претрес одржи. Шта каже тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужιοца је сагласан са овим предлогом, па суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

на основу члана 31 ЗКП-а раздваја се поступак у односу на окривљеног Хајдари Ферата због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а по оптужници КТРЗ.

Реците ми молим вас број тужιоче?

16/08 од 23.03.2012. године, од поступка који се води по истој оптужници против окривљених Хајдари Фазлије и др.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се данашњи претрес одржи

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Ми ћемо да испитујемо данас сведоке, дали ће бити предлога за ову, тужιоче за ову оштећену Ц2 да се она саслуша и даље, је ли тако на исти начин како је и до сада саслушавана у поступку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да, да не би пореметили њен психички интегритет, најбоље да остане онако како је било до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми хоћемо ли онда, хоћете ли предлагати да се за љу искључи јавност или не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћемо ли онда да радимо прво тај део или прво ове сведоке друге које саслушавамо, можда у јавном делу, да ли ћете за њих предлагати неке мере?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За њих нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Добро, имајући у виду наводе тужιοца да ће предложити да оштећена Ц2 буде саслушана уз искључење јавности, те ранију

одлуку већа, а да таквих предлога у односу на [REDACTED]
[REDACTED] нема, то суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се прво саслушају [REDACTED]

За овим доведите сведоке рецимо [REDACTED].

Да констатујем сада да сам од стране судске страже обавештена да поступку присуствује и стручна јавност, па ћемо касније и њих да евидентирамо пошто их ми одавде нисмо видели.

Добро да констатујем да присуствују и Душан Јовановић из Фонда за хуманитарно право, као стручна јавност и да је пред судом [REDACTED]
[REDACTED]

Добар дан, можете да седнете. Седите ако хоћете.

СВЕДОК [REDACTED]: Дobar дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо [REDACTED] позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би вас и вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли то разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то разумете?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли хоћете сада молим Вас да нам дате Ваше личне податке, име Вашег оца?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година када сте рођени?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени, место?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК [REDACTED] живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на овој адреси што смо Вас звали, је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Затим реците ми Ваше занимање?

СВЕДОК [REDACTED]: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми судимо овде неким окривљенима Хајдари Фазлија, Реџепа Алија, Садику Селимон, да ли познајете неког?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког од Албанаца из Прешева?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћемо на тај начин да констатујемо да их не познајете и да наравно нисте у сродству. Пре давања исказа положићете молим Вас заклетву, текст заклетве је ту испред Вас и морате да га прочитате наглас.

СВЕДОК [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу у свему што будем питана, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала.

[REDACTED] са подацима које даје, упозорена, опоменута након што је положила заклетву исказује:

Судимо овде неким људима који се налазе овде у судници, неким судимо у одсуству, поводом догађаја који су се одиграли на Косову у Гњилану од јуна до децембра 1999. године. Питаћу Вас за нешто, претходно морам да вам кажем у овом поступку имамо заштићене сведоке. Уколико будете говорили о њима морате да користите псеудоним Ц1 и Ц2. Сада ћемо Вам дати имена тих особа које имају псеудоним у овом поступку. Значи увек ћете уместо тога рећи Ц1 или Ц2.

СВЕДОК [REDACTED]: Знам, али није ми баш јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам није јасно?

СВЕДОК [REDACTED]: Ц2 пише само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ц2 и ише име, Ц2 и Ц1 и пише име Ц1.

СВЕДОК [REDACTED]: А да, да, да, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сада добро. Е сада кажите ми да ли Ви познајете те особе?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, познате су ми обе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми овако, ми имамо налог вишег суда Апелационог суда, саслушамо Вас због тога што каже Апелациони суд Ви сте прва позната лица која су била у контакту са оштећенима.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте Ви и када видели 1999. године ове две жене, како је дошло до тог вашег контакта, како су оне изгледале, шта се онда дешавало, да ли су оне дошле код вас, шта се онда дешавало и како су оне том приликом изгледале.

СВЕДОК [REDACTED]: Као мртве тако рећи, могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било и шта је било кажите?

СВЕДОК [REDACTED]: Оне су дошле ујутру, око 9-10 сати код мене на врата, ја сам њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је било, например да ли памтите датум или месец или нешто?

СВЕДОК [REDACTED]: Е па не памтим, то већ колико има 13 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било лето или зима или када је то било?

СВЕДОК [REDACTED]: Па лето је било. Лети негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли прошло бомбардовање или није, да ли се завршило?

СВЕДОК [REDACTED]: Бомбардовање, не сећам се. Не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли се завршило бомбардовање?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било онда?

СВЕДОК [REDACTED]: Оне су дошле код мене једног дана, ја сам била кући, ујутру су дошле, звониле на врата, отворила, оне дођу обадвије. Ја када сам их видела, ја сам се згранула, зачудила сам се какве су и шта су, полумтрве тако рећи. Ја сам била кући, мој супруг је после касније дошао из треће смене и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите микрофону молим Вас.

СВЕДОК [REDACTED]: Почели су да ми причају где су биле, шта су им радили све то, да су ухваћене биле. Је ли све да причам то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК [REDACTED]: Да су их ухватили из, оне су чекале каже у ред су биле за хлеба, и онда су их извукли из реда и одвели их у шуму тамо шта ја знам, и шта су свашта делали, су биле бивене, мучене, оне су биле модре све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имале повреде по телу?

СВЕДОК [REDACTED]: Руке отечене, све плаве, модре. Ја сам се згранула, не знам шта да радим и они су ми тако испричале, да су их мучили, тепали, шутирали их, силовали и свашта радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То обе кажу или само једна?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то обе причале?

СВЕДОК [REDACTED]: Обадве су мени рекле, обадве, оне су обе заједно дошле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су обе имале повреде?

СВЕДОК [REDACTED]: Оне су у цену то, њих је патрола и звала и они су отишли и они онда побегну у шуму негде сакрије се и после опет они вратили и нису их нашли и отишли су и они су онда не знам нашли пут, негде изашли и како су дошле не знам ни ја, пешице или не знам ни ја, пешице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у којој шуми, јесу Вам објасниле где?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нису ми рекли која шума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која патрола?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам, патрола, тако су ми то причале оне када су дошле, ја то причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу где су све имале повреде?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су све имале повреде?

СВЕДОК [REDACTED]: Свуд редом и по руке и по ноге и главе све голе овде, ова ошишана једна ошишана, једна ишчупана и тако, модрице свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видело се да је очупана коса?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, да, на главу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажу када се то десило?

СВЕДОК [REDACTED]: Па они су одма увече дошли, тако су побегле, то је сутрадан као било, они одмах увече дошли, тако се искрале и побегле, како су дошле не знам, важно да су се снашле и дошле код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су биле гладне, жедне? Како су биле обучене?

СВЕДОК [REDACTED]: Како да не исцрпљене, тепане, у ред су чекале, они ги извели да их тепају тамо, нису ни јеле ни пиле, какво бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису кажу ни јеле ни пиле?

СВЕДОК [REDACTED]: Ма јок, какви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Шутирали их, силовали и свашта радили шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су Вам рекле ко је то урадио?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, па не знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су рекле неког познатог човека или неко име?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надимак?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте Ви онда урадили?

СВЕДОК [REDACTED]: Па шта сам урадила, ја сутрадан шта да им радим, окупала сам их, ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи читајте само то како се ко, како кога зовемо овде у поступку.

СВЕДОК [REDACTED]: Чекај наочаре, не видим. Ц2 она је била с поломљену руку је имала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате у ком делу?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ту, онда је све овако руке држала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, само нисам видела?

СВЕДОК [REDACTED]: При себи држала руку, није могла да је подигне уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у лакту, у рамену, у лакту, коју руку?

СВЕДОК [REDACTED]: Па свуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи морате да нам кажете да би се снимило, зато што снимамо то што причате преко микрофона и онда када показујете то све онда не може да се сними.

СВЕДОК [REDACTED]: Па цела рука, ја знам да није могла да је подигне, уопште није могла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која?

СВЕДОК [REDACTED]: Ваљда ова десна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: И тако ја сам их тада одвела код лекара, нису имале књижице, нису их примили и после ја купила сам маст, узимала сам те сам их мазала и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А гипс за ту руку?

СВЕДОК [REDACTED]: А после касније, то док је била код мене мало се опоравиле, а после, три недеље су биле код мене, после су отишле код брата [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: И тамо их брат одвео, тамо су гипс ставили у руку, гипс и седеле тамо месец колико ли, два. После опет дошле код мене и тако то је неописано како је било, ја сам плакала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу биле узнемирене, јесу плакале?

СВЕДОК [REDACTED]: Па као да не, па модре бре, све убивене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу колико дана су оне биле тако па су успеле да побегну?

СВЕДОК [REDACTED]: Па одмах увече су побегле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једног дана су их у реду за хлеб ухватили и онда су оне увече побегле и како ноћу су дошле код вас?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ујутру су стигле, ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ујутру у 09 кажете стигле код вас, то вас питам?

СВЕДОК [REDACTED]: Па да, то увече што они отишли и оне се искрале, сакриле се и побегле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу све време биле у шуми или на неком другом месту?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу све време биле у шуми тој што кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: У шуми, у шуми, после када су они отишли оне онда побегле, тражиле пут да изађу, нису знале ни где да иду ни шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Опет се снашле некако, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам рекле да су можда ишле неким колима или да их је неко возио или да су ишле негде већ код лекара?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, па нису док нису дошле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад кажите ми када су биле ту код вас тих првих, те прве три недеље, да ли сте можда рекли доктору па да евентуално када их одведете код лекара да платите преглед или да идете са вашом књижицом?

СВЕДОК [REDACTED]: Ништа нису рекли, они су после отишле за [REDACTED]. Отишли су тамо код брата и тај брат после одвео код лекара, тамо ставили гипс и тако седеле тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су можда оне док су биле код вас, дале неку изјаву да је неко сликао те повреде, неки новинар или тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Звали смо телевизију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је звао телевизију?

СВЕДОК [REDACTED]: Ми смо звали „Телевизију 5“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и?

СВЕДОК [REDACTED]: Мој супруг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Ваш муж сте звали ову „ТВ 5 [REDACTED]“?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Они су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то била емисија на телевизији или само су сликали?
СВЕДОК [REDACTED]: Не, они су сликали то, долазили су код нас дабоме, код нас у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?

СВЕДОК [REDACTED]: Да. И тако су дале све изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу дале изјаве за телевизију?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, јесу све испричале?

СВЕДОК [REDACTED]: Има све и слике, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу све испричале за телевизију, исто што и вама?

СВЕДОК [REDACTED]: Па све су испричале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу добиле неку помоћ после тога?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ништа, ништа нису добиле и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли сте их водили, код ког лекара сте их водили?

СВЕДОК [REDACTED]: Они нису ни имале књижице, нису хтели да их приме у градску болницу сам их водила нису их примили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А преко ваше књижице?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, ја сам после маст куповала и мазала сам их, мало се опоравиле и после отишле за Београд, код брата су биле и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се жалиле за неке повреде везано за силовање?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, па и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте успеле да одете код доктора?

СВЕДОК [REDACTED]: Па тамо када су [REDACTED] о ишле шта знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо су ишле?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу вам то оне причале или како знате да су ишле у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Е па ако су тамо ишле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то Ви мислите?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то је било 13 година се не сећам све шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми осим што су за телевизију давале те изјаве, да ли су ишле у суд или тако, у полицију на пример да ли сте их водили?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, долазили су у стан код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК [REDACTED]: Ми смо звали „Телевизију 5“, снимали су све обадве, ја мислим да има тај све изјаве те, код вас има ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А да ли сте их водили у полицију?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су ишле у суд да дају изјаву?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нису ишле нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је можда Ваш муж водио а да Ви то не знате?

СВЕДОК [REDACTED]: Није, где их водио он, па су су седеле две, три недеље, па су морале, у Београд су отишле и тамо, тамо ставили руку у гипс и седели колико су већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је, сећате ли се још нечег?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то што сам рекла, то је то. Такве су биле, богу плакати само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК [REDACTED]: Богу плакати какве су биле утепане, модре, исцрпљене, свашта су радили шта могу, иживљавали се, радили су шта су хтели са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Морам да вам кажем да имамо овде неке записнике и да су нам оне рекле, а била је ту и као сведок судија која их је саслушавала, да су биле у [REDACTED] и да су тамо давале исказ поводом овог догађаја, зато Вас питам да ли се тако нечег сећате?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то је већ 13 година било ја и не памтим све добро, сећам се све шта је било али, какве су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су обе причале да су силоване?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, обе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се жалиле на неке повреде везано, посебне везано за то?

СВЕДОК [REDACTED]: Па све их болело, све, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Све су модре биле, плаве, шта да радимо, руке отечене сам рекла све, коса ишчупана, ова ошишана једна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која од њих две је била ошишана?

СВЕДОК [REDACTED]: Ц, стани да видим чекај, Ц1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је она причала поводом тог шишања, зашто се то догодило?

СВЕДОК [REDACTED]: Она шишана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је причала поводом тог шишања?

СВЕДОК [REDACTED]: Па шта ће да прича, све су радили свашта, не сећам се тога, то какве су дошле код мене ја то сам вам рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада.

СВЕДОК [REDACTED]: Не лажем ништа, то је истина било, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је поступак такав да Вам прво поставља питања тужилац, затим браниоци и онда окривљени, ово је дакле доказ који смо извели по службеној дужности поступајући по налогу Апелационог суда. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан.

СВЕДОК [REDACTED]: Добар дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли је то био радни дан када су оне дошле код вас или викенд?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, радни дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су вам помињале неки рођендан да је био тих дана?

СВЕДОК [REDACTED]: Рођендан, не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Адвокат Крстић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита да ли су спомињале.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је неки празник ја би разумео да каже, да ли је, сугестивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Повлачим питање ако је то нешто сугестивно, није, да направим промене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да су вам рекле да су силоване?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу говориле колико људи је то урадило?

СВЕДОК [REDACTED]: Па двоје су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Двоје?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су Вам причале, да ли су Вам помињале неки Интернат?

СВЕДОК [REDACTED]: Интернат, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само опет спустите молим Вас до уста микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу њих негде држали у затвореном или отвореном, то нисмо ми разумели?

СВЕДОК [REDACTED]: У шуми, у шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шуми је рекла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У шуми?

СВЕДОК [REDACTED]: То је у шуми било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада да не буде да сугеришем, али два, три пута је рекла у шуми.

СВЕДОК [REDACTED]: У шуми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да су онда из шуме успеле да побегну.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е али није само, ја још морам да питам да ли, где је та шума локацијски како би рекли, јесу вам то рекле?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то код њих је тамо било, одакле ја знам где, сто шума код њих, не знам ја, тако су ми рекле да су у шуму одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Браниоци? Само да видим који је ред, не, сада имамо други ред, Марко Миловић који није ту, па онда Стоиљковић Небојша има питања? Нема. Па Бојан Ресавац? Има питања изволите.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Не, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања. Добро, па онда Недић Дејан? Нема питања. Па Бошковић Анте, односно Оливера Поповић? Нема. Петровић Владан? Нема. Опет Бојан Ресавац, Здравко Крстић?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте ако сам добро разумео снаја сведокињи Ц2?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисмо то ни питали.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Снаја Ц1.

СВЕДОК [REDACTED]: Ц1.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро. То ће рећи она је Вама заова, је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када је она пре овог догађаја долазила код вас у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Пре тога?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да?

СВЕДОК [REDACTED]: Па она је пре долазила.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад у односу на тај догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, само полако.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Полако ћу, разумео сам потпуно судија. Јесте се посећивали, је ли долазила, је ли звала, је ли?

СВЕДОК [REDACTED]: Ми смо ишли код њих тамо, она је долазила ту код нас.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И она је долазила, е када је долазила, једном годишње, два пута, више пута и последњи пут пре овог догађаја?

СВЕДОК [REDACTED]: Е па не сећам се када је то било, то је давно било.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако можете, ако не, не терамо ми Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само приђите микрофону да би се снимило.

СВЕДОК [REDACTED]: Не сећам се, то је.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само оно што знате причајте.

СВЕДОК [REDACTED]: Па што знам ја сам рекла све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи питања.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам их чувала као мајка децу, што сам могла ја сам им пружила све.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је имала она ваш телефон, контакт?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нисмо имали контакт ми.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим?

СВЕДОК [REDACTED]: Није имала телефон.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли ви нисте имали или она није имала телефон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже није имала.

СВЕДОК [REDACTED]: Није имала.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли знала непосредно пре овог догађаја када се десило то када је дошла у Ниш, је ли знала где се ви налазите?

СВЕДОК [REDACTED]: А па знала да. Да, да, знала.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е сада судија уз Ваше допуштење ја би предочио сведокињи да су обе и Ц1 и Ц2 рекле да су два дана биле у парку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није могла да се сети.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па управо то.

СВЕДОК [REDACTED]: Па не сећам се ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам тако рекла, да ли су вам то испричале да су седеле.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У парку и да нису вас нашле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно време, ја не памтим тачно колико, а сада да не тражим.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Две ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су биле у [REDACTED] и да нису могле да се сете да нису знале, заправо једна није знала а ова друга исто није могла да се сети где сте, није могла, није знала па се је онда накнадно сетила и онда су дошле, да ли су вам тако нешто рекле, је ли то Вама познато?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није Вас разумела.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: М?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, тако је, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нису се све сетиле, него знале, нашли су нас, када су дошле у [REDACTED] морале су, нема где да иду код нас што је дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ова снаја је долазила и раније само нисте рекли када, не знамо то.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, долазила је.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли је ова друга, да ли је први пут видите?

СВЕДОК [REDACTED]: Први пут, први пут. Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Можете ли још једном ако дозволи суд, да кажете сем што сте рекли како су изгледале, то ћу Вас посебно питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је још једном сигурно Вас нећу пустити.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је већ рекла сигурно вас нећу пустити да каже поново.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, судија ја мислим да је Апелациони суд инсистирао да утврдимо не само стање како су изгледале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте Ви само, питајте, немојте ми причати шта је рекао Апелациони суд.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта су Вам рекле посебно снаја, где су биле и колико дана су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одбијам вам, рекла је да су биле у шуми и да су биле од ујутру када су из реда за хлеб до увече када су се спасиле и ујутро следећег дана у 09 ујутро дошле код њих.

СВЕДОК [REDACTED]: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, јесте.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако сам ја добро записао, одмах су увече дошле и побегле је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече су побегле и ујутру у 09 су биле већ код жене на вратима и звониле, сведокиње.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро судија само да рашчистимо то. Ма јасно је само да ја завршим, врло је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да заврши адвокат Крстић.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Врло је јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али немојте онда стално једно исто господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Након тог догађаја три недеље су биле како рекосте ви, код вас на опоравак?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Оне су изгледале по Вашем опису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Врло јадно, изнемогле, зашто нисте позвали хитну помоћ, тада не треба књижица?

СВЕДОК [REDACTED]: Па ко се то сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се, немојте одговарати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, добро судија, је ли имала потребе да се зове хитна помоћ пошто су у таквом стању?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, жена је урадила оно што је мислила да треба да уради.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али немају књижицу, то сам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су покушали преко хитне помоћи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбила сам Вам господине Крстићу, потпуно.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, добро. Па сада морам и ово да питам, зашто ако је имало потребе да се стави гипс три недеље, три недеље, јел су покушавале да негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је нису примили када нема књижицу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па преко хитне помоћи не треба књижица, али добро ајде, ајде. Да ли је сведокињи познато где су се све сведокиње Ц1 и Ц2 лечиле од тог момента па надаље?

СВЕДОК [REDACTED]: Оне су отишле за [REDACTED] код брата и тамо их брат водио код лекара и њој су ставили гипс пошто јој је рука поломљена, код брата седели тамо.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: После тога када су оне отишле код брата, и стављен гипс и лечиле се и тако даље, Ви губите сваки контакт, јесте ли се виђали после тога са Вашом снајом и када задњи пут сте се видели?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисмо се виђали, они су тамо ми смо у Нишу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте ме разумели, оне су тамо ви у [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И никад се нисте видели после тога, да ли сте се видели и када задњи пут?

СВЕДОК [REDACTED]: Па нисмо се виђали, они су седели тамо док су седели и опет су се вратили код нас.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, па то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекла је то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте господине Крстићу.

СВЕДОК [REDACTED]: Рекла сам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када сте, колико времена је прошло из [REDACTED] или где су биле па се вратиле код вас и седеле?

СВЕДОК [REDACTED]: Е па тамо их брат одвео код лекара, тј. ставио јој гипс.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. И колико је времена прошло, код вас су биле прво три недеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте да одговори. Чекајте и?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да помогнем само.

СВЕДОК [REDACTED]: Ставио јој гипс и тамо су седеле.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Месец или два па су опет дошле код нас.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И колико су код вас остале?

СВЕДОК [REDACTED]: Још месец дана и после отишле и више нисам ни знала где су отишле.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И нисте их видели уопште више?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ни пре овог сведочења?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И не знате где су?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте са неким када сте добили позив од суда да дођете овде и сведочите, да ли сте са неким разговарали у вези овог сведочења? Слободно реците, нема проблема.

СВЕДОК [REDACTED]: А са ког ћу да разговарам шта ја.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја питам да ли сте.

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не. За то време, тих месец дана накнадног доласка је ли знате да се нека од њих лечила негде у [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли ишла на неку терапију?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И госпођа и господин Радуловић? Нема.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Немамо поштовани председниче, заправо председнице питања из једноставног разлога зато што је сведокиња рекла што је од круцијалне важности за веродостојност одбране наших клијената, да су само била у питању два лица или човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: То је за нас круцијално. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Ако дозвољавате једно питање имам само за сведока. Да ли можете да се сетите шта су Ц1 и Ц2 имале на себи од одеће тог јутра када су се појавиле код вас у стану, како су биле обучене?

СВЕДОК [REDACTED]: Па исцепане све.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Мислим шта су имале од одеће ако није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам Вас и ја питала и Ви то кажете, а шта су имале?

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Да ли су имале сукњу, хаљину, тренерке, фармерке, кошуљу, мислим коју врсту одеће су имале на себи Ц1, а коју врсту одеће Ц2?

СВЕДОК [REDACTED]: Панталоне.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Ако можете да се сетите?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не сећам се то сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК [REDACTED]: То није јуче било, панталоне, блузе ваљда.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Јесу обе имале панталоне или је нека од њих имала сукњу или хаљину?

СВЕДОК [REDACTED]: То што сам знала ја сам рекла, сад није јуче било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате, ако се сећате, ако се не сећате то је уреду.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Ако се не сећате, не сећате се није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто? Добро.

АДВ. ВЛАДАН ПЕТРОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само у вези овога ја нисам то поставио питање па се извињавам, ако може да се сети, рекла је да су биле поцепане, тако сам разумео, одећа била поцепана, па може ли да се сети по томе шта је било поцепано, горњи део, доњи део?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да не може да се сети.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али поцепано, она каже поцепано, а шта је то поцепано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете да се сетите шта је поцепано?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли она видела то да је поцепано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете да се сетите, ако можете можете ако не можете не можете, знате само кажите.

СВЕДОК [REDACTED]: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да се сети. Добро. Да Вас питам још, да ли су имале веш?

СВЕДОК [REDACTED]: На себи, имале су сукњу, блузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, веш, веш да ли су имале, доњи веш да ли су имале?

СВЕДОК [REDACTED]: Доњи веш, е па то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, да ли су се у том смислу жалиле, разумете, то Вас питам, дали су се у том смислу жалиле нешто, а да вас питам, када су

говорице да су силоване и за ту рекли сте двојицу, да ли вам рекле да ли су то неки познати или непознати људи?

СВЕДОК [REDACTED]: Непознати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од раније њима непознати.

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вам рекле било шта везано за њихов изглед?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вам рекле било шта везано за њихов изглед?

СВЕДОК [REDACTED]: Они су у ред ваљда су чекали не знам, извукли их из ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извукли их из реда и силовали или одвели или шта?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, извукли их из ред, чакали за хлеба, извучени и отерали их у шуму, то се сећам да ми је тако рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вам рекли колико њих је извукло из реда?

СВЕДОК [REDACTED]: Двоје ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су силовали?

СВЕДОК [REDACTED]: Па у шуми тамо где су их водили, шта ја знам где је шума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста та двојица?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста та двојица?

СВЕДОК [REDACTED]: Па тамо, двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та двојица, а шта су вам рекле да ли су то били можда цивили или војници?

СВЕДОК [REDACTED]: Е па не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли су рекле да су то били војници у униформи мислим?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још та емисија на телевизору, што је снимала „ТВ 5“ да ли је то некада приказано на телевизији или не?

СВЕДОК [REDACTED]: Има, има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била та емисија када су оне ту биле?

СВЕДОК [REDACTED]: Па показале су, имају на новине је било изашло све, али нико није предузимао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа.

СВЕДОК [REDACTED]: Никакве мере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо сада да ли окривљени имају питања? Не, они немају. Да ли имате још нешто да кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: Немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви дошли заједно са мужем?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо, са ким ћемо видети за трошкове за долазак?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи колико су вам трошкови за долазак?

СВЕДОК [REDACTED]: За долазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, како сте дошли?

СВЕДОК [REDACTED]: Па пријатељ нас је довео са кола па платимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатељ вас је довезао, онда ћемо.

СВЕДОК [REDACTED]: Платили смо гориво све смо платили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, него Вас питам да ли Ви знате колико су ти трошкови или да питамо Вашег мужа?

СВЕДОК [REDACTED]: Супруга питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Онда можете сада да идете, а ми ћемо позвати вашег мужа?

СВЕДОК [REDACTED]: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете овде да се одморите у овој просторији за помоћ и подршку сведоцима. Значи сада [REDACTED]. Извините, ја сам Вас удаљила али морам нешто да Вас питам.

За овим се поново позива сведокиња [REDACTED] да би је суд накнадно упитао.

Да ли су се оне вама када су причале о том силовању, да ли су рекле ко је силовао Срби или Албанци?

СВЕДОК [REDACTED]: Па не познаје их, Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срби или Албанци?

СВЕДОК [REDACTED]: Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сам хтела да Вас питам. Уреду, извините. Изволите.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте питали ко је силовао, они рекли Албанци је ли тако, па је ли Вам објасниле по чему су препознале то да су Албанци?

СВЕДОК [REDACTED]: Е па не знам, њих питајте, ја.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ма питаћемо ми њу, Вас питам шта су Вама рекле, Албанци па јесу објасниле како су оне утврдиле да су то Албанци? Је ли по томе што су носили униформу па их одвели у шуму или нешто, јесу рекли нешто?

СВЕДОК [REDACTED]: Ништа ми ту нису рекле, одвели их, извели их, у шуму их одвели.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ма извели ги, разумем ја то, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Значи то Вам је одговор, она не зна, значи зна да су Албанци.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су описивали нешто како изгледају ти Албанци?

СВЕДОК [REDACTED]: Ма.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само су рекле Албанци?

СВЕДОК [REDACTED]: Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините што сам Вас враћала.

СВЕДОК [REDACTED]: Па стварно 13 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Ја сам чувала сам их као своју децу сам чувала, ја сам плакала поред њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чували сте их као своју децу. Седите господине Крстићу. Добар дан. Седите. Значи [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину. Лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли разумете то упозорење?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разумели то упозорење?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Узећемо прво Ваше личне податке, име Вашег оца?

СВЕДОК [REDACTED], немам оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED], добро, година Вашег рођења?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК [REDACTED], то је код [REDACTED] тако пише овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED].

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми Ваше пребивалиште ово у [REDACTED] [REDACTED] што смо Вас звали?

СВЕДОК [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ваше занимање?

СВЕДОК [REDACTED]: Сада чекам пензију, нисам у пензији, радио сам сада чекам на биро сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, незапослен.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког од Албанаца, овде су нека имена Хајдари Фазлија?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познајете?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре давања исказа полаже се заклетва и текст је ту испред Вас па прочитајте наглас.

СВЕДОК [REDACTED]: Где? Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, седите. Хвала седите молим Вас. Позвали смо Вас због тога што имамо налог да Вас салушамо поводом догађаја који је везан за Вашу сестру.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у поступку за њу и још једну оштећену користимо псеудоним, молим Вас да не говорите њихова имена када будете причали него Ц1 и Ц2. Затим ми реците када то будете, значи увек само тај псеудоним, да ли се сећате и да ли знате шта се догодило Вашој сестри, она је доста причала о томе да се вама обратила за помоћ.

СВЕДОК [REDACTED]: Овде само има једно, Ц2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите му само.

СВЕДОК [REDACTED]: А јесте, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пишу оба имена, него нисте можда видели.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, реците нам шта се догодило са Вашом сестром, када је то било, шта сте Ви радили, шта је она радила?

СВЕДОК [REDACTED]: 1999. крајем после бомбардовања, у [REDACTED] што је било бомбардовање 1999. јуна, крајем јуна када је било, тада сам ја дошао са посла, дежурао сам ноћу и они су, датум не могу право да вам кажем баш датум када је, то је било 1999. године, 13 година, али крајем јуна, када сам их видео, они су дошли, када сам их видео имао сам што да видим, одоздо од пете па доведе, ја мислим да имате, ја сам имао и новине али сам заборавио новине исто слику, и за једну и за другу. Оне су биле три недеље код мене, три до четири, не могу да се сетим, па су отишле после, ми смо их лечили, водили смо их по лекари, моја супруга она је водила, нису они имали књижице, није имала књижицу па су вратили, па су дали неку маст да и мажемо, све како јесте то ћу да кажем што знам, што не знам, јер оне су за три недеље су код мене биле. После три недеље, мало се опоравиле, су отишли код брата [REDACTED], три месеца су биле, мој брати их водио тамо у [REDACTED] у болницу, тамо су их примили. После три месеца они су се вратили код нас и још месец дана су били, њих две, док су мало оживеле, носила гипс у [REDACTED] су ставили гипс на ову, све коса овде ишчупано, овде моја сестра је ошишана скроз, то су модрица до модрице, нема где бело осим ово доле, то је, и сад кад причам ја сам, изгубим се. Јест да први пут и долазим, ја никад нисам ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, свакако да није пријатно и да се сваки човек тако осећа, значи кажете ако.

СВЕДОК [REDACTED]: И дан данас, она је отишла нормално и ја би отишао да, она је утепана, ја и дан, ја и сада не знам где је, ако верујете не знам где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко не зна?

СВЕДОК [REDACTED], Ц1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где Вам је сестра. Јесте се нешто сукобили?

СВЕДОК [REDACTED]: И тражио сам је и преко новина, сам ишао и у СУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од ког тренутка не знате где је?

СВЕДОК [REDACTED]: Па одавно, одавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одавно.

СВЕДОК [REDACTED]: Одавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу што кажете да вам овде није пријатно, ако се будете уморили кажите па ћемо да направимо паузу, али свакако морамо да вас питамо сад све ове ствари.

СВЕДОК [REDACTED]: Не, ћу издржим, издржао сам до сад, могу и ово да издржим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ми кажете прво, да ли су оне уопште ишле код лекара или нису, да ли је њих било ко прегледао?

СВЕДОК [REDACTED]: Оне су биле код лекара, нису их хтели примити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Нису хтели да их приме због књижице, само су рекли купите маст неку, мажите и ништа, [REDACTED] их купала као мало дете, они нису могли ни у каду да уђу, обадве, то је све поломљено такоређи, плаво, да се опорави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико су биле тучене?

СВЕДОК [REDACTED]: Лекове, лекове смо, било шта док се мало опораве и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су оне Вама причале шта се десило?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, све су ми причале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разговарали са обе или само са сестром?

СВЕДОК [REDACTED]: Са сестром отворено ми оно причала, ову мало је стид било, а са сестром, и признала да су је силовали и били су у дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, сестра Вам је рекла да су је силовали?

СВЕДОК [REDACTED]: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је рекла?

СВЕДОК [REDACTED]: Да су их мучили седам дана, да су их у Интернат њих две, једна у другу собу, једна у другу, нису биле заједно, то ми је она причала лично, да јој воду ставе лавор па опет јово наново и неке жене су биле тамо у тој соби, да су то исто радиле, малтретирале их, имам ја и новине само сам забоарвио да понесем, на брзака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова друга шта Вам каже?

СВЕДОК [REDACTED]: Исто тако, исто тако је прошла као моја сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кажу?

СВЕДОК [REDACTED]: Шта ће све модрице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта модрице на рукама, где показујете?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, на рукама, овде, то је овако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам каже сестра зашто су је ошишали?

СВЕДОК [REDACTED]: Она како ми прича да су је извукли, чекала ред за хлеба, и то су униформисана лица, полицајци ти, ти, не знам зато памтим зато што није, ја не могу све да памтим, али то што је и остало ми, каже ти, ти,

ајде каже овамо. И онда су их одвели у тај Интернат, а није она сама била, била је и ова била, то су били доста тамо у том Интернату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже ко је то био Срби или Албанци?

СВЕДОК [REDACTED]: Албанци, сигурно нису Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајци?

СВЕДОК [REDACTED]: Полицајци, Срби нису били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и како су се оне.

СВЕДОК [REDACTED]: И полицајци, али има и девојке, жене, ја не знам сад, да су их чизмама, има телевизија је долазила нишка код мене ја сам их звао, уствари овај [REDACTED] што смо радили, звали смо их заједно из зграде, он је позвао телевизију, па је и у новинама, па имам и то, али сам заборавио сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била нека емисија?

СВЕДОК [REDACTED]: Била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На телевизији?

СВЕДОК [REDACTED]: Била је, нишка телевизија била и не знам да ли, ја сам ту касету затурио, изгубио или сам је, мислим да је ова Ц2 она има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да она има ту касету?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему.

СВЕДОК [REDACTED]: А имам и новине, у народним новинама, имам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад одмах је објављено?

СВЕДОК [REDACTED]: Па после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су биле код Вас, у те прве три недеље то Вас питам?

СВЕДОК [REDACTED]: Па јесте, али она је после три дана је телевизија дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у то прво време када су биле код вас, то је било одмах на телевизији и у новинама?

СВЕДОК [REDACTED]: Прво време, када су били код нас јер ја сам тада дежурао, тада је било оно што се каже и ратно стање и дан и ноћ смо 10. је бомбардовање завршено, а оне су крајем, крајем мислим 20. или 25. да су дошле не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та емисија каква је била на телевизији, шта сте се, јесте Ви учествовали у тој емисији или се снимала, присуствовали снимању?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам, па ја сам присуствовао и моји унучићи су били ту присуствовали и сви, у стану, у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у стану?

СВЕДОК [REDACTED]: У стану да код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу обе ове оштећене и Ц1 и Ц2 биле на тој емисији?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, обадве. Обадве су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су оне причале ту?

СВЕДОК [REDACTED]: Па све, ја немам, ја једино да вам пошаљем народне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само питам, да ли су оне ту рекле на тој емисији да су биле затворене седам дана?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су оне ту рекле да су биле силоване?

СВЕДОК [REDACTED]: Мени су рекли да су силоване биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, на тој емисији питах?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша.

СВЕДОК [REDACTED]: То је било преко телевизије, „[REDACTED] телевизије“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша жена нам мало пре каже да је она разговарала и неговала њих?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, и купала их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их је мазала и тако да је водила рачуна као да им је мајка?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, па нису могле да уђу у каду, све је она јер ја сам морао да радим, узео сам два дана слободно, један пут само сам је водио и замолио једног доктора да ми препише, јер нисмо водили него морали такси да платим до болнице да би отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али она каже, Ваша жена да су оне њој, да су оне биле, двојица да су их извели из реда за хлеб, да су биле у шуми, да су ту у шуми и силоване и да су из шуме побегле?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Побегле су истог дана увече и ујутру биле код вас?

СВЕДОК [REDACTED]: Добро, ја до тога нисам ни стигао, они су били до Бујановца, па од Бујановца до Врање, од Врање су донели, ја не могу све да памтим, али тачно је то, добро, потсетили сте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су биле седам дана или тај један дан, то Ваша жена каже да су оне ујутру из реда за хлеб, и увече да су побегле?

СВЕДОК [REDACTED]: Оне су биле у Интернату, у Интернату су биле 7 дана, а један дан су биле овамо по шумама, где су их они водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ваша жена не зна за тај Интернат?

СВЕДОК [REDACTED]: Не зна она, она слабо и памти, оно што зна она то је рекла, то ја вама кажем, полиција их је довезла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја вас питах.

СВЕДОК [REDACTED]: Извините. Полиција их је довезла од Врања до [REDACTED] и ту су их пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми само разјашњавамо то време, знате јер Ваша жена каже да је то било једног дана ујутру, из реда за хлеб до увече, увече оне успевају да побегну и већ су ујутру у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, мени [REDACTED] сестра каже тако, да су седам дана биле у заробљеништву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су седам дана биле у заробљеништву?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, а тај један дан што је она побркала, тај један дан што су их мучили пре тога, па су их после тога отерали једну у једну собу, другу у другу собу и на крају су их одвели до шуме и тамо су их мучили, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада како су оне изгледале, кажете да су биле тучене, је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели повреде на њима, да ли је текла крв и да ли су имале отворене ране?

СВЕДОК [REDACTED]: Нису отворене ране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само модрице?

СВЕДОК [REDACTED]: Само модрице, то су, бивене су како она мени каже и са пендрек и са, шутирала са чизме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК [REDACTED]: Њима жене које су шутирале, које су их малтретирале, те жене, полицајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене су их тукле?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, полицајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих тукао?

СВЕДОК [REDACTED]: Полицајке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико њих их је силовало, јесу ли једна и друга силоване?

СВЕДОК [REDACTED]: Обадве. Обадве су силоване и једна је била у једну просторију, друга је била у другу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вам је то рекао?

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED] сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова друга је ли Вам рекла?

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова друга је ли причала о томе?

СВЕДОК [REDACTED]: И она, њој је срамота она није хтела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта вам је рекла сестра да ли је силована више пута или једном?

СВЕДОК [REDACTED]: Она је само рекла да је силована, е сада да ли је то више пута или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада када је било то заробљеништво, да ли су тада током тог заробљеништва мучене или само тај један дан када је било то у шуми?

СВЕДОК [REDACTED]: У шуми само један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шуми један дан?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада су их тукли?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у шуми су их тукле жене?

СВЕДОК [REDACTED]: И тада су побегле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада су побегле?

СВЕДОК [REDACTED]: Па те ноћи, пустили их они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало?

СВЕДОК [REDACTED]: Немој да се окрећете каже, немој да се окрећете или ако се окрећете ми ћемо да пуцамо у вас, само да идете право и да кажете Србима тако ће и они да прођу као ви што сте прошле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта се дешавало тих седам дана у Интернату?

СВЕДОК [REDACTED]: Њих су тукли и малтретирали и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК [REDACTED]: Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене или мушкарци?

СВЕДОК [REDACTED]: И мушкарци и жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су их и где силовали?

СВЕДОК [REDACTED]: И жене и мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И жене и мушкарци. Добро. Чекајте да видим, и оне како су вас нашле у [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: После два дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК [REDACTED]: После два дана, они су спавали на клупи, ишли су у суд тамо да траже помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суд су ишле да траже помоћ?

СВЕДОК [REDACTED]: У суд ишле оне нису знале где да иду. Само каже [REDACTED] сам на [REDACTED], и онда негде пре тога ја сам дошао са дежрства у осам сати, у десет сати ујутру неко звони, моја госпођа отвори и она каже није их познала, она је скроз ошишана до главу, почели смо да, ја сам био потресен, она добила и шећер исто због њих и гарантовано, она није имала никад шећер. И почели смо, ја сам, мени је сестра, почео сам исто да плачем, нисам могао да се смирим, нисам способан био на посао да идем, тражио сам две, три смене да ми дају да се опустим мало и да се смирим и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви тражили њу уопште?

СВЕДОК [REDACTED]: Сутрадан смо их водили код лекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан?

СВЕДОК [REDACTED]: Код доктора, нису хтели да је приме пошто немају књижицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте их водили у суд да дају изјаву?

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам. Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тад него касније?

СВЕДОК [REDACTED]: Не. Не, она је отишла, три недеље су биле и отишле су после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су оне дошле уопште.

СВЕДОК [REDACTED]: Код брата у [REDACTED] о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите али оне су давале изјаву у суду у [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: Оне су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оне кажу да сте их Ви водили сем ако нема неки други брат?

СВЕДОК [REDACTED]: Оне су биле у суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК [REDACTED]: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не тад него касније, значи следеће године?

СВЕДОК [REDACTED]: Следеће године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја се не сећам суда, не сећам се ја. Само знам да бело по њих нигде нисам видео, једино овде то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што смо и требали да Вас питамо, како су оне изгледале, кажете по лицу.

СВЕДОК [REDACTED]: Много ружно, не дао бог ја ни на филму тако нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Шта да кажем, шта, јест да ми је први пут овде да дођем, мало сам и збуњен и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. За сада, тамо да спремимо колико има питања тужилац? Нема питања. Да видимо ко има питања? Браниоци? Константиновић, Недић, Поповић? Ништа. Марко?

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Судија ја имам предлог заправо да се овом сведоку прочита исказ оштећених из суда у Нишу и да му се предочи исказ његове супруге, и евентуално да се суоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево предочите одмах, шта је рекла сведокиња пре тога, његова супруга, тај део нека предочи бранилац можда има нешто друго. И из исказа тог са записника у Нишу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро Ви сте ово предочили, ја сам у том смислу предложио да се њих двоје суоче на ту околност, а што се тиче исказа из Ниша, значи предлажем да прочитате с обзиром да су и оштећене тамо тврдили ово што данас овде сведокиња тврди и тврдили су такође да је овај сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите тај део.

СВЕДОК [REDACTED]: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узмите тај део па предочите, значи сада је нека друга врста поступка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да чујем само који део да предочимо, који део.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија имам само примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који део да предочите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам примедбу.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Део исказа из [REDACTED] у коме оштећене тврде да су биле заробљене један дан, значи исто оно што смо чули мало пре од ове сведокиње и да су исто јутро биле ухапшене и увече пуштене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то је то, бранилац Вам то каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија.

АДВ.МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Али Ви сте предочили да је то његова супруга изјавила, а ја сада кажем да су то изјавиле и оштећене у [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да видимо шта хоће тужилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али није фер на тај начин, ако хоћете да предочите исказе сведокиња онда предочите све што су рекле, оне су у овој судници рекле да су 7 дана или више дана биле затворене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте слободни да предочите и Ви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али какве везе има сведок са тим, шта он може да каже о томе, он је рекао шта су њему, његова сазнања о догађају, а не треба да нам он тумачи шта је неко други, пред другим органом рекао. А ако хоћемо да будемо фер, онда му предочите све што су рекле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите тужиоче предочите Ви.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте расправљати, припремите предочите и Ви, ево бранилац је предочио, Ви предочите ово друго.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја немам разлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојет викати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините не вичем. Ја немам разлога да предочим нешто што је човек поновио, исто то што су њих две рекле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па онда о чему се ради.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али овако испада као да нешто није уреду, то због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево бранилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али неће то да реши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али господине Виторовићу сачекајте сада је бранилац предочио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим имате неку примедбу, дакле Ваша супруга која је била пре Вас, ја сам Вама то рекла, каже оне стоје у реду за хлеб, одатле их двојица одводе, воде их у шуму, тамо их држе, туку, силују, оне увече успевају да побегну и онда ујутру у девет сати звоне на њена врата, она их види такође као и Ви, она види колико су тучене и тако даље, ту им пружа помоћ, купа и их и онда дање оне живе ту три месеца. Ето то Ваша жена каже, ја Вам то предочавам у том смислу.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте, да, да, она заборавила шта су јој радили у Интернату, она то није, [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу.

СВЕДОК [REDACTED]: [REDACTED], ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сестра Ваша, увек кажите сестра не морате име.

СВЕДОК [REDACTED]: Она ми је рекла то, стојим иза тога, а друго она можда, можда погрешила, прво она, она и болесна она прима инсулин, она ће мисли, она се уплашила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК [REDACTED]: Па моја жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Она се уплашила и ово, како ће, а бре кажи оно што јесте. Ја ћу да кажем мени [REDACTED], сестра што ми је рекла то је то и готово, стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад је Вама причала сестра о Интернату, је ли Ваша супруга седела са Вама?

СВЕДОК [REDACTED]: Ма била него она заборави, каже ја не знам, па била је, нормално била је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли она у то време радила, Ваша супруга?

СВЕДОК [REDACTED]: Није радила, она је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И била је непрекидно са њима та три месеца?

СВЕДОК [REDACTED]: 12 године више, 13 годие. Па она је била с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С њима три месеца?

СВЕДОК [REDACTED]: Са њих била, да. Она је одавно у пензију, ја нисам. Она је била с њима ја сам узео мало с њиме да будем и да их водимо код лекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли свакога дана разговарали, били у прилици да разговарате или тада кад су вам испричале и после кад сте тражили помоћ?

СВЕДОК [REDACTED]: Кад су тражили помоћ, онда смо тражили, ја сам ишо оне нису могле, тражиле су преко социјално, тражиле су, један пут су из СУП дошли, из СУП то она не зна, из СУП су дошли и испитали, мислим да су из СУП дошли и питали њу каже јесу ли то урадили и то, каже јесу, то је то, ја мислим да је то стигло и до вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад до нас је стигло нешто што Вам ја сад предочавам, што је реко бранилац да су оне биле у Нишу у суду, и да су тамо рекле то за један дан и нису причале то седам дана и тако даље и нису причале о силовању. Е сад да ли је то Вама познато или није?

СВЕДОК [REDACTED]: За силовање? Јесте она ми је, сестра ми је причала да су је силовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и нама су оне овде причале да су их силовали.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесу ли причале Вама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесу. И причали мени, смо што ова није ми причала, сестра отворено ту кад је рекла, а то је рекла и полицији исто, прво то је питала полиција па онда све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво је то питала?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи Петровић, Миловић? Ништа. Недић, Ресавац?

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Да ли се господин сећа тада сестра и „Ц-2“ када су му причале да су их двојица извели из реда и одвели где су их одвели. Да ли су једна или друга препознале неког од тих Албанаца да су га раније знале?

СВЕДОК [REDACTED]: Да, и то комшија. Комшија Албанац.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који комшија само нам кажите, да ли је рекла име или?

СВЕДОК [REDACTED]: Није рекла име, само је рекла комшија каже, ми смо каже до јуче комшије били и тим речима, ја то што, ево сад враћам и

филм, каже били смо као браћа, делили смо све, више нисмо браћа, нити сестре, нити браћа нити комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико их је ту било што су.

АДВ.ОЛИВЕРА ПОПОВИЋ: Само мало гласније сведок, ја овде слабо чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да приђете микрофону, а колико је било тих људи који су их извели осим тај комшија и ко још?

СВЕДОК [REDACTED]: Двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двојица?

СВЕДОК [REDACTED]: Двојица су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А један је комшија а други?

СВЕДОК [REDACTED]: Други не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За другог не знате.

СВЕДОК [REDACTED]: Она је рекла да смо, у множини да су рекли нисмо комшије е сада да ли је са овим или са њих двоје то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да видимо сада. Чекајте господин Ресавац није завршио.

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Ја се извињавам само да наставим. Да ли су помињале да је у току док су биле тамо, да је долазио још неки познати Албанац који их је помогао или одмогао?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам, да ми је она рекла да су је одвели у Интернат неки у Гњилане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да него пита Вас бранилац име неко да ли је споменула?

АДВ.БОЈАН РЕСАВАЦ: Да ли је тамо у Интернату рекла да је дошао неки који им је помогао, питао шта ви радите ту, откуда вас две, да ли се сећате тога? Да ли су Вам рекле или не?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, није оно што јесте, јесте, онда друго КФОР који је пролазио, оне се драле ништа, они су само окренули главу, продужили, њих покупили и отишли у Интернат. То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Марко Миловић.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли Вам је помињала сестра како су од момента када су пуштене до момента док нису дошли овамо до, у ужу Србију, колико су путовали, којим путем, како су се снашли, колико је то временски трајало?

СВЕДОК [REDACTED]: Она ми причала да кроз шуме неке тамо, Лучане, ја не знам ни где је то, према Бујановцу, оне су путовале до Бујановца, од Бујановца не знам колико километара има до Врања, е ту су стигли до Врања, не знам како су стигли, то није ми рекла ништа, до Врање, од Врање Хитна помоћ их пребацила, мислим тако да ми је рекла и полицији, тачно да, да су је пребацили до [REDACTED] они се одмах вратили, нису је ни водили ни у болницу, нити ништа. Тамо су пребацили, па су тражили помоћ од суда, па су чекали, па су ишли до социјалног као, дал су ишли у социјално и то не знам и онда после два дана они су спавали на клупу, тим речима, тако ми је она рекла, трећи дан дошли су у десет сати, тачно у десет сати код мене а ја сам дежурао тад.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Није то баш било моје питање, мене пре свега занима од момента кад су биле пуштене до Бујановца колико су путовале, да ли су знале пут, како?

СВЕДОК [REDACTED]: Па кроз неку шуму, па вероватно су знале, моја сестра 40 година тамо је била у Гњилане, вероватно знају, Гњилане онда према Бујановцу, оне су морале да беже, одвели су их у шуму и рекли немој да се окрећете него идите право. И оне некако отишле, али они су вратили, они су се сакрили негде у жбун, и тако да су после тога каже нема их, и они се врате колима и за Гњилане и оне су побегле преко шуме неке па се спустили доле Бујановац, од Бујановац, стварно не знам које време је, стварно не знам, то ми није рекла колико је путовала мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Сведок вероватно или не разуме или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро питајте да, човек каже да су ишле кроз шуму до Бујановца, тако он мисли.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Значи није Вам ништа везано за значи конкретно тај потез којим су оне ишле, шумом од Бујановца до, од Гњилана до Бујановца ништа Вам нису детаљније објасниле како су?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, не, није. То што знам рећи ћу.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Само још једно питање које би се надовезао на питање колеге Ресавца. Рекли сте да је помињала име тог комшије за којег зна да је по имену, је ли тако, јесам ли Вас добро разумео, да зна о коме се ради?

СВЕДОК [REDACTED]: А не.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Није, само комшија.

СВЕДОК [REDACTED]: Само комшија.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: А није помињала име?

СВЕДОК [REDACTED]: Није, није, запамтио бих, али не знам, овде пише нешто, то није битно, само једно име пише овде.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: А због чега, није запамтила име или не зна?

СВЕДОК [REDACTED]: Зна него није она мени сигурно рекла.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Не чујем Вас извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате у микрофон.

СВЕДОК [REDACTED]: Није ми рекла уопште, и да ми је рекла то је право да Вам кажем, та имена ја не могу да памтим.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Мене само занима шта је мотив да ли Вам је познато због чега она то није рекла?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Да ли има страх неки?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он човек каже не могу да памтим. Он човек не може да памти, мислим, како није вам рекла кад он каже да он не памти.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: Добро ако не може, не може, нећемо.

СВЕДОК [REDACTED]: Не могу, стварно не могу.

АДВ.МАРКО МИЛОВИЋ: У реду. Хвала Вам немам питања више.

СВЕДОК [REDACTED]: Нема на чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко се још јавио од бранилаца, хоћете имати Илија и Марија Радуловић адвокати неће имати питања. Изволите господине Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја сам размишљао да ли уопште нешто да питам с обзиром на сродство и тако попутно разумем и потрешеност сведока и тако даље и онда и сада, али бих ипак нешто питао. У неколико наврата је сам рекао врло упечатљиво да је тог јутра дошао са дежурства, ја питам где је дежурао, где је радио, коју врсту дежурства?

СВЕДОК [REDACTED]: Рећи ћу Вам. Ја сам радио обезбеђење у фабрику дувана, од 7 до 7, задржао сам се, у осам сати сам дошао кући.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, мене интересује само ово. А у ком својству сте радили у фабрици дувана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Какво обезбеђење приватно?

СВЕДОК [REDACTED]: Не приватно.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим?

СВЕДОК [REDACTED]: Државно, тад је била државна фабрика, ја сам пре пет година отишо из фабрике. Државно обезбеђење у фабрику дувана чувар, чувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чувар?

СВЕДОК [REDACTED]: Чувар ватрогасац.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ватрогасац?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте ли Ви били припадник МУП-а?

СВЕДОК [REDACTED]: И јесмо и нисмо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Мене интересује да ли јесте, а да ли нисте не?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесмо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесмо, ми оружје дужимо од њих.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте резервиста у полицији?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте ли били на Косову?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, то смо решили. Рекосте у једном тренутку ја сам бар тако записао, за суд знам, и судија Вас је питала, али дошли су ови из СУП-а.

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када су они то дошли и где, од момента кад Вам је сестра дошла у кућу?

СВЕДОК [REDACTED]: У цивилу су дошли.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ти нас интересују у цивилу, да.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, у цивилу су дошли.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Легитимисали се је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да одговори господине Крстићу. Када су дошли то је питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А одакле Ви знате да тад да су дошли и одакле знате да су то из СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Крстићу. Господине Крстићу питали сте када су дошли?

СВЕДОК [REDACTED]: Па добро представили се, он мора да се представи да га пустим у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када значи пита Вас господин Крстић када у односу на време када у оне дошле код Вас, значи одмах после тога или како?

СВЕДОК [REDACTED]: После два, три дана су дошли.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: После.

СВЕДОК [REDACTED]: Да, после два, три дана они су се представили и знам каже ја сам из СУП, показао ми значку и нема шта, и пустио сам их унутра, попричали мало, извели сестру напоље, извели јер ја сам у стамбену зграду, извели каже питали су је, нису хтели испред мене питали су је је ли, опет за силовање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја не разумем ништа, не чујем.

СВЕДОК [REDACTED]: За силовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли мало пре.

СВЕДОК [REDACTED]: Па да. Па они су је питали, она после њима тамо рекла, и то је то.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сад ћу Вас ја о томе питати. Јесте ли Ви позвали СУП ове у цивилу или су они сами дошли?

СВЕДОК [REDACTED]: Сами су дошли, сами су дошли.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па с обзиром да сте радили у МУП-у можете да нам кажете како су Вас нашли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, немојте одговарати. Господин Крстић може да тражи да ово питање да одлучи.

СВЕДОК [REDACTED]: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да одлучи веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам одбијам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја све време говорим о конструкцији, ево конструкција где почиње. И молим да одлучи веће да питамо.

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја оно што знам ја ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вас нашли. То је Ваше питање?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, тако је, није пријавио сведок а има контакт са МУП-ом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није чак ни у суду водио и ако су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати, немојте објашњавати. Ваше питање је како су Вас нашли?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су Вас нашли ти у цивилу, добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: јесу ли они дошли да преконтролишу сведока или да разговарају са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Веће Вам је одбило такође ово питање.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја знам да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте причати господине [REDACTED]

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нема потребе, нема потребе. Јесте ли били Ви присутни када су ти у цивилу службеници полицијски разговарали са Вашом сестром?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да. Шта су они прво рекли, шта су прво питали?

СВЕДОК [REDACTED]: Њу су питали, мене нису питали ништа.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не Вас, њу шта су прво питали?

СВЕДОК [REDACTED]: Кад је дошла, кад, све и оно насамо је одвојили ја ништа нисам чуо више.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте овде рекли дошли су и питали да ли су Вам то урадили, јесу, у реду?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли тако било?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи они су питали и одговорили шта су им урадили?

СВЕДОК [REDACTED]: Па да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли тако?

СВЕДОК [REDACTED]: То мени сестра рекла.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево судија, ево судија конструкције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекла сестра, да су полицајци већ знали.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја више не знам. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, кажите, шта Вам је рекла сестра?

СВЕДОК [REDACTED]: Па то, па признала да су, они се нису много задржали, они су десет.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па не питам Вас колико се задржали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па судија, па видите да лаже човек.

СВЕДОК [REDACTED]: Како лажем бре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам зашто вичете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, али није потребно да виче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема потребе стварно да вичете.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја не могу да, ја не знам шта сам јуче јео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте господине Крстићу, јуче сам Вас казнила.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али немојте викати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Долазимо до кључног момента Апелациони суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушајте господине Крстићу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је инсистирао на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине крстићу али Апелациони суд каже овако, каже овако „прва позната лица која су била у контакту са оштећенима након њиховог пуштања и доласка могу дати обавештења о томе“.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, како су изгледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: „Како су оштећене изгледале“.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Одлично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас господине Крстићу немојте говорити са мном у глас, заиста крајње непристојно.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас угасите микрофон кад ја говорим, молим Вас седите господине Крстићу немојте се замарати да стојите. Да ли су имале видљиве повреде, да ли су их водили код лекара“ и то је то. Е сад немојте викати на сведока а своје примедбе и опаске везане за то што хоћете да кажете конструкцију доказа у овом предмету, немојте износити сада, сведока ћемо сада значи када завршимо отпустити, он ће ићи кући, ми ћемо даље разговарати. Значи питајте сведока шта имате и питајте сведока шта имате. То је то.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Разумео сам судија. Нисам чуо одговор па понављам питање, ако сте Ви чули Ви немој да му дозволити да одговори. Да ли је своју сестру и ову другу водио у суд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: У СУП није рекао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није ни у суд.

СВЕДОК [REDACTED]: Нисам водио.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А можемо ли да предочимо сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам, предочила сам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А шта каже на то сведок, то нисам чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам, морате да чекате транскрипт. Ајте господине Крстићу пратите шта се дешава.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, али шта сведок каже на то? Нисмо чули. Предочемно му да је сестра другачије рекла, да је водио, а он каже не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи шта Ви питате сад сведока?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја питам сведока да ли се сећа, да ли је заборавио, да ли је стварно водио или није водио, да знамо ко не говори истину, сведок овај или сведок „Ц-1“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам одбијам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, нећемо да расчистимо онда то. Добро. Ја мислим да је то важно више за суд него за одбрану, али добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја оно што знам то сам реко и не могу више да причам. Битно је да је она дошла.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е коме се, ако могу ја да питам па после Ви причајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Да је она дошла како не треба, а на Косово нисам био па да вам кажем тог знам, тог знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине [REDACTED] можда адвокат Крстић има још нешто да Вас пита.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам. Ако се сведок заустави ја ћу да питам. Да ли је сестра те три, четири недеље, Ви кажете не знате, Ваша супруга зна јел их је неговала каже три недеље, да ли сте за то време Ви ишли на посао, дежурали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се рекао је да је ишао на посао.

СВЕДОК [REDACTED]: Реко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати, Ви сте нам то већ испричали. То је већ испричао.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па то питам због овог главног питања, да ли се Ваша сестра више поверавала Вашој жени или Вама?

СВЕДОК [REDACTED]: Мојој супрузи.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јаче мало не чујем.

СВЕДОК [REDACTED]: Мојој супрузи није мени, што ће се мени поверава, женске ствари.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па зато и питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро наставите с питањима, после оставите коментаре.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли Вам је можда супруга касније, кад Ви останете сами у некој ситуацији препричавала то што је чула од ваше сестре или није?

СВЕДОК [REDACTED]: Нешто јесте, нешто крила, она зна да сам и нервозан и она нешто није све, али нешто јесте, нешто није, а и толико баш није.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте са својом супругом разговарали око овога шта је сестра њој рекла а шта наводно Вама?

СВЕДОК [REDACTED]: То се не сећам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Уопште се не сећам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сећате шта Вам је сестра рекла где јој је пружена прва помоћ и да ли је пружена?

СВЕДОК [REDACTED]: Ми смо прву помоћ пружили, нико јој није пружио помоћ, нити Врање, нити Клинички центар [REDACTED] нико, једино у Панчево, тамо је пружена помоћ и то без књижице, моја сестра нема књижицу.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знам да ли сте ме разумели?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не говорим о лечењу, о првој помоћи.

СВЕДОК [REDACTED]: То је прва помоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумео је.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли Вам је говорила да је на самом прелазу била у амбуланти?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја Вам предочавам исказ њен да је управо тако било, шта Ви на то кажете?

СВЕДОК [REDACTED]: Е па ја не памтим право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не памти.

СВЕДОК [REDACTED]: Не памтим.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не памти добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Ја не памтим, не могу да памтим пре 13 година.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи је ли Вам рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да не памти, али не памти.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е то је већ друго, значи да не памти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдете даље.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само памти ово седам дана. С ким сте кад сте добили позив да дођете на ово сведочење, с ким сте у вези овог предмета разговарали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам уколико не поставите на други начин.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Инсистирам на томе?

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите на други начин?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте са неким разговарали у вези овог предмета кад сте добили позив, добили сте позив из Београда, Специјални суд, ратни злочини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати господине.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате, није наслеђе у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати, немојте објашњавати.

СВЕДОК [REDACTED]: Ма с ким ћу да разговарам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам само.

СВЕДОК [REDACTED]: С ким сам разговарао, нисам се константовао нити са СУП-ом нити са судом, нити за ништа, потписао сам позив, поштар донео позив, потписао сам, дошо сам овде и ко сваки други грађанин да не платим казну и ако немам паре, узајмио сам се 100 евра, довезо ме човек и довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Е то је то, немам кола немам ништа.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли препознајете те у цивилу који су први пут дошли и разговарали са Вашом сестром, јесу ли то [REDACTED] или из Београда?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате их?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, то је 13 година прошло и то је, ја не могу да памтим.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте их икада срели после тога?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, нисам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте ли и Ви ишли код лекара када је и супруга водио њих или не? Први пут у [REDACTED]?

СВЕДОК [REDACTED]: Јесам, јесам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте.

СВЕДОК [REDACTED]: С такси, да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Таксијем, јел?

СВЕДОК [REDACTED]: Да.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: И како су оне изгледале?

СВЕДОК [REDACTED]: Како су изгледале, па ја сам један пут реко, нећу више да причам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па како онда лекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па неће, видите да неће да понављамо сто пута исто.

СВЕДОК [REDACTED]: Нећу да причам, ја сам један пут реко како су од пете до горе.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесте, јесте, јадно су изгледале, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

СВЕДОК [REDACTED]: Па ја их нисам убио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте господине [REDACTED]. Шта питате.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па чекајте, немојте да се свађате.

СВЕДОК [REDACTED]: Не свађам се, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питате једно исто.

СВЕДОК [REDACTED]: Ево одуговлачите ми, има људи па нека питају нека питања која оће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па неће они да питају, питам ја. Нема везе ко пита, нас интересује истина овде.

СВЕДОК [REDACTED]: Па ово је истина, све што сам реко истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине [REDACTED] немојте реаговати уопште а Ви господине Крстићу или разговарајте са сведоком како треба или да Вас казним, па онда следеће иде удаљење и готово. Ајде да завршавамо.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте судија да ме казните, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако су изгледале тако како су изгледале ушта ја не сумњам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зашто нисте инсистирали код хитне помоћи да их приме јер су јадно изгледале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам Вам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли то значи да нису јадно изгледале да их не прими прва помоћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то Вам одбијам.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Имам ја слике, имам ја фотокопију, имам све.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Ако треба послаћу Вам. А требао сам да донесем.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Када сте, где су се све лечиле ове, односно Ваша сестра?

СВЕДОК [REDACTED]: У [REDACTED].

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сем у [REDACTED] још?

СВЕДОК [REDACTED]: А ми смо их лечили овде [REDACTED], само ја и моја супруга са маст и са оне траве неке смо мазали.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не мелеме, где се лечила, да ли негде у болници, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже у [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А у [REDACTED]

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, у [REDACTED].

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рекли сте да су оба две дошле после [REDACTED] и биле још два месеца код Вас. То је иста година '99., је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити господине [REDACTED], да чујемо питање.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па ја питам сада, после тих два месеца, да ли су још неки пут долазиле, односно да ли је сестра долазила од тада?

СВЕДОК [REDACTED]: Више их нисам видео, више их нисам видео нити знам где су, то је то.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кад сте задњи пут видели сестру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако каже да од тада више није видео.

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели у 2000.години Вашу сестру?

СВЕДОК [REDACTED]: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: А када је Ваша сестра давала исказ у [REDACTED] јесте ли је онда виђали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да не зна.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Је ли била код Вас или не, тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он каже да не зна да је била у [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам које године је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако питати.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: 2000.године, ја кажем, предочавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он не зна да је била у [REDACTED].

СВЕДОК [REDACTED]: Не знам дал је била.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је тада била у кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ама он човек не зна да је била у суду [REDACTED]

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ваљда зна како је у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била 2000.године?

СВЕДОК [REDACTED]: Код мене није, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да није била 2000.

СВЕДОК [REDACTED]: Није била, отишла и она скренула, добро је и остала жива, оно не би издржао ни коњ а камоли она. Ја више немам шта да одговорим, то што сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немам ни ја више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите онда господине Крстићу.

СВЕДОК [REDACTED]: Знам да је била код мене, више не могу стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете више, добро. Да ли има још питања? Нема.

СВЕДОК [REDACTED]: Ево први пут и овди сам и као да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, морате, знате шта, шта још да ми кажете, дошли сте колима каже Ваша жена, неком човеку сте платии.

СВЕДОК [REDACTED]: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико то кошта, колико су трошкови ваше исхране?

СВЕДОК [REDACTED]: Па дао сам 8 хиљада са све путарину да ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали 8 хиљада за путарину и за гориво?

СВЕДОК [REDACTED]: Не, мислим са све путарину и гориво сам му платио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК [REDACTED]: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су вам трошкови исхране?

СВЕДОК [REDACTED]: Ја не једем, ја нисам јео и нећу ни да једем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а Ваша жена ће можда да једе. Колико тражите на име трошкова пута и трошкова исхране?

СВЕДОК [REDACTED]: Нека она једе, нећу ја да једем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим колико пара тражите?

СВЕДОК [REDACTED]: 8 хиљада сам дао за пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још додатне неке трошкове?

СВЕДОК [REDACTED]: Ма нећу, не могу, не треба ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок трошкове тражи и то 8.000,00 динара колико износе трошкови горива и путарине за њега и супругу па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се 8.000,00 динара исплати на руке овом сведоку у Служби за помоћ и подрушку сведоцима.

СВЕДОК [REDACTED]: Толико ми је овај тражио, толико сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако имамо сада пара добићете сада на руке овде у Служби за помоћ и подршку, уколико имате рачуна са путарине или са наплатне рампе или са горива.

СВЕДОК [REDACTED]: Немам, ништа нисмо узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате ја сам Вам све једно досудила, ако горе има пара добићете новац, ако нема мораћете да оставите неки жиро рачуна да Вам уплатимо на рачун. Е сада можете да идете. Довиђења.

СВЕДОК [REDACTED]: Хвала. Где да се јавим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ту ћете да изађете и испратиће Вас судска стража. Довиђења.

СВЕДОК [REDACTED]: Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се слажете да сада наставимо са оштећеном „Ц-2“? Може, да завршавамо пошто и она је од јутрос овде. Добро. Можда ћемо ово мало брже сада да урадимо.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку поступка испита оштећена „Ц-2“

За овим тужилац наводи да је већ на почетку претреса предложио да се искључи јавност за време испитивања оштећене „Ц-2“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана шта каже на то?

АДВ.ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како тужилац каже, слажемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Одбрана се слаже па веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се током испитивања оштећене „Ц-2“ искључи јавност с тим што је Душан Јовановић из Фонда за хуманитарно право тражио да као стручна јавност присуствује испитивању ове оштећене, у том смислу ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да смо ми и прошли пут питали њу и због мера које има, па ћете за сада Душана Јовановића и остале који су ту у судници док не уђе сведокиња удаљити и видећемо са њом због мера које она има и

Налаже се режији да прекине емитовање из ове суднице.

Јавност се искључује, у судницу остају осим чланова већа и припадници судске страже и страже из Окружног затвора у Београду и стручни сарадници Ружица Јовановић, Гордана Илић и Вукић Никола, приправник из канцеларије Радуловић, а захтеву да присуствује овом испитивању сведока се придружује као стручна јавност из ОЕБС-а и Марко Минић.

ИЗОСТАВЉЕНИ ДЕО ТРАНСКРИПТА АУДИО ЗАПИСА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА СА КОГА ЈЕ ЈАВНОСТ ИСКЉУЧЕНА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, дакле, за сада ћете ми рећи да ли ћете имати питања или не, ја ћу да констатујем да је сада пре него што дође сведокиња суђење јавно, мада претпостављам да публике нема и да онда чујемо те Ваше примедбе у јавном делу и да ми касније одлучимо хоћемо ли је поново звати.

ОПТ. ШЕМСИ НУХИЈУ: Нема конкретна питања, за сведокињу немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте само мало. Реците.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да овде ствари буду јасне и да. Тужилаштво ће одустати од кривичног дела силовања у односу на, односно описа након данашњег исказа, шта би друго могао да урадим, тако да хоћу то да кажем одмах Шемсију Нухију и сви да чују то, јер у оном транскрипту који смо имали на главном претресу исто „јесте и он је ту био када су ме силовали“, на основу те реченице стављен у диспозитив, данас кад смо чули да није, да не може да каже одустаћемо наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. Сад можете да наставите.

ОПТ. ШЕМСИ НУХИЈУ: Што се тиче ове тачке онда ја стварно немам више шта да кажем, то дакле колико сам ја схватио је завршено. Ако ми дозволите поштовани суде, ја бих се обратио пажњу нешто и ономе што је рекао „Божур“, односно оно што је изјавио и што садржи оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видим да ли тужилац у том смислу, сада у овом тренутку у оптужници КТ бр. 16/08, 23.03.2012. године у тачка 20, на страни 24, наводи да се, односно на страни 25 наводи да се „изоставља део оптужени“. Не нисте укључили микрофон. Само онда морате да укључите микрофон па да нам кажете у ком смислу прецизирасте оптужницу и онда тако ћемо то да решимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево то одмах да кажемо на страни 25 оптужнице, став 2 изоставља се из оптужнице следеће речи: „оптужени Нухију Шемси силом принудио на обљубу „Ц-2“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала Вам. Дакле, у том смислу

Суд КОНСТАТУЈЕ да је заменик тужиоца након што је оштећена „Ц-2“ дала исказ навео да врши прецизирање оптужнице тако што на страни 25 се изостављају речи „оптужени Нухију Шемси силом принудио на обљубу „Ц-2“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите сада Ви.

ОПТ. ШЕМСИ НУХИЈУ: Дакле, за ово време док сам у притвору ја сам добијао око 3000 страница писаног текста, ја Вам се захваљујем на свему овоме и у свакој тачки оптужнице Шемси Нухија се оптужује као припадник УЧК. Таква оптужница која је подигнута на основу изјаве сведока сарадника „Божура 50“, а јуче пред свима вама па и нас овде сведок „Божур 50“ је изјавио да Шемси Нухију није био припадник УЧК и то је истина оно што је изјавио и то стварно ја нисам био припадник УЧК али је рекао да сам био припадник ФАРК. То није истина, нити сам ја чуо да је постојао неки ФАРК у то време. Сведокињу „Ц-2“ сам имао жељу само да јој покажем, предочим један документ да би се убедила да никада нисам боравио у Интернату, али у односу на њено здравствено стање ја сам се предомислио. „Божур 50“ каже да сам ја био у том Интернату. Он не зна с ким сам ја спавао, он не зна с ким сам се дружио, с ким сам био и с ким сам урадио те ствари. Мене оптужују са људима са којима имам врло непријатељске односе које ја уопште и не познајем. Оптужују ме за ствари које апсолутно немају никакве везе са мојим нивоом, културним нивоом, духовном спиритуалном стању, лично моје па и моје породице. Због тога поштовани суде зато имам од вас, односно тражим и молим од стране тужиоца како је одбачена

тачка 20 из оптужнице да се све оно што се говори о мени и да се прекине притвор у односу на мене јер сам ја невин и одвојен сам без икаквог разлога од моје породице, од жене и од деце. Дакле, не може да се заснива оптужница на изјаву једног човека који је у то време био толико млад, а како сам изјавио и јуче ја сам био за то време у Македонији и маја месеца ја сам њега видео са његовом мајком и њега, а он се шали да ли је моја мајка возила бицикл, мотоцикл. Ја поштујем његову мајку као своју рођену мајку. Зато ја тражим и молим господина тужиоца, а истовремено и Вас молим судија да се прекине мој притвор и да се враћам својој породици. Све ово што сам ја читао, што сте ми дали па и сведоке које сте ви саслушавали овде ниједан од њих није истакао, односно није споменуо ниједан догађај о коме је сведочио „Божур“, а и поштовани суд је поставио, имао је неколико примедби у вези онога што је изјавио поменути сведок. Сведок на слици види једно друго лице, једног другог човека. Када говори када смо ону старију жену чекићем убили Ви сте му одмах скренули пажњу, не ово је слика неког другог човека. Има још и других тачака осим онога што сте ме одвојили од породице, што ја то дубоко доживљавам, али ово кад они чују, кад чује мој син да његов син је могао да буде лопов или такве ствари, то је велика срамота и за мене и за моју породицу, јер ми никада нисмо доживели такве ствари без обзира да ли ће син или да ли ће синовац или да је неко други нико од наше породице никад није малтретирао ниједног Србина, они то неће прихватити јер они су свесни да ни ја, ни било ко од моје породице тако нешто није урадио нити би урадио. Ја већ 11 година живим у Швајцарској. Пише овде да сам ја био побегао. Ја никада нисам побегао. Нисте ме никада звали да ја дођем овде и да сведочим у вези овога. У овој оптужници се спомињу велики број имена. Господин тужилац ме је питао, ако не грешим 23. марта, „зашто нисте ви дошли овде у притвору“. Ви да оставите малолетну децу а да дођете у притвор то није много логично, а жена незапослена у једној другој земљи, у иностранству то није тако једноставно. Ја сам истовремено мислио да моје име можда је наведено погрешно и мислио сам да господин тужилац то спроводи ову истрагу он ће то видети, проценити где је био Нухија 1999. године. Сведок сарадник на Ваше питање „зашто нисте се вратили у Прешево“. Он каже да није смео. Ја сам га јуче питао да не изгледам ти да сам поремећен, ево докуменат, 1999. године ја сам се вратио из Македоније у своју кућу у Прешево, отишао сам у полицијску станицу са мојом сликом и извадио сам нову личну карту поштовани суде. Не постоји могућност да неко убија дању а ноћу да се врати у своју кућу или да убија данас, а сутра оде у полицијску станицу да вади личну карту. 2000. године након што сам се упознао са садашњом супругом ја сам боравио у Београду. Да сам ја био криминалац не бих дошао у Београд да питам у амбасади коју документацију треба да идем да живим са супругом тамо. Исто тако 2001. године ја сам добио пасош, опет сам дошао у Београд, поштовани суде, узео сам визу, отишао сам код супруге, Бог нам је дао два сина, правда нас дели за моменат. Управо због тога ја Вас молим да нас уједините. Бог нас је ујединио а треба и ви. Ја ово не тражим као милост, него то тражим зато што сам невин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је то то да чујемо и шта имамо Мемиши Агуш да се договарамо, ако немате више питања за „Ц-2“ да ли ће било ко имати питања или можемо да када јој буде боље да јој кажемо да иде? Нико неће имати питања? Не. Добро.

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да **СЕ НАЛОЖИ** Служби за помоћ и подршку сведоцима да оштећену „Ц-2“ када то буде било могуће отпрати и да се она више неће позивати.

Оптужени Нухију Шемси је навео да више питања за њу нема. Све према аудио-запису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, њу више нећемо позивати. Пошто смо у том смислу завршили за данас и већ са овим вашим излагањем прешли на предлоге процесне, реците ми да ли ћете ви осим ове документације коју је доставила одбрана данас. Дајте ми молим вас ову документацију за тужиоца и за нас, шта ћете још предлагати да се изведе као доказ кда сте већ ту. Дакле, ово је за нас, ово је за тужиоца. Ја констатујем да је сада.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Да Вам олакшам, ипак ћемо ми као носиоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли ће само онда Нухију Шемси.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Формално одбране ми ћемо артикулисати, а ја ћу их, јер има ту подоста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да видимо да ли ће онда, да ли ћете имати још нешто да кажете?

ОПТ. ШЕМСИ НУХИЈУ: Не, поштовани суде, ето то сам ја имао да кажем. А што се тиче моје одбране поштовани мој бранилац он ће вам предати сву документацију која је потребна за овај случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Вратите се на место. Да чујем оптуженог Мемиши Агуша, молим Вас пошто се он јавио раније.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Не, не, само изволите.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Добро вече. Прво имам једну примедбу па после и предлог. примедбу имам то у вези препознавање данашње за Шемси Нухију, без обзира шта је рекла сведокиња, треба да имате у виду да цела Србија је видела Шемси Нухију два дана у телевизији сваких 15 минута снимљен тако да ће се сликати с њим што није коректно то препознавање кад су видели цела Србија два дана, једва два дана. А што се тиче за притвор то тражим да ми се укине притвор а ако се противи на то суд тражим писмено да ми се доставља да користим то за жалбу, а у вези узнемирења јавности не знам да ли важи то за све грађане Србије или само за Албанце, на пример „Ловас“ 14 оптужених се брани са слободе, „Шакали“ половина већ од почетка, а тужилац се нагађа по 3 године с њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има и овде ко је пуштен.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Па нема везе, ја то само то што тужилац хоће да се нагађа с њима по 3 године, ја мислим да није коректно према жртвама ако је тако. И у вези узнемирења јавности то хоћу да кажем да и за „Голубњаче“ и они се бране са слободе, једино ми Албанци се не бранимо са слободе, не знам због чега што немам ја име [REDACTED], то не знам. Зато тражим да се укине притвор. Видели сте јуче да већ 2004. године „Божур 50“ почео припреме са тужилаштвом за ово лажно сведочење, а већ одбијен пред овим судом у Србији за ратне злочине „Божур 50“ од стране тужилаштва од 2006. године. Зато сам тражио полиграф да видимо лица од стране тужиоца да је поштен човек данас би ми се извињавао мени и мојој породици. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чекајте како можете да вичете.

КОНСТАТУЈЕМ да се тужилац обратио и викнуо оптуженом „станите ту“.

ОПТ. АГУШ МЕМИШИ: Па добро, мисли да је у полицију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја морам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господин Ресавац, чекајте његов бранилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изречено је да је тужилац поштен човек он би се данас извинио. Мени је рекао. Питајте га.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Да ли Ви као председник већа и веће захтевате да оптужени остане овде или може да се врати на своје место или да послуша ову команду „стани“, можда ће после бити „седи“, „лези“, мислим није лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је тужилац нешто хтео да каже али па да то буде овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислио је на тужиоца, управо је то. Питајте га на кога је мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите вратите се на место оптужени молим Вас. Е овако, осим овог процесног предлога за укидање притвора идемо и на неке доказе, неке раније предлоге. Изволите.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Добар дан, поштовање свима. Ја прво само хоћу да нешто објасним везано јуче што је рекао „Божур 50“ на кратко. Тужилац је питао је ли био учествовао Шемси Нухију на силовање. Он је јуче рекао сам да је срамота и каубојски овако није нормално, него рекао да је срамота да будеш тамо да не учествујеш у силовању. Добро да је завршен, он је тако рекао а данас каже одустајем од силовање. Ја бих не замолио, ја замолим само Бога него захтевам да овај човек нек' одустане од окупно оптужницу нема ништа од тога. Доћи ће крај, истина доћи ће. Е сад, ја бих предложио укидање притвора с разлогом нон-стоп долазе, ја причам за моју породицу Хајдари што се тиче, мене не занима они што су побегли, мене уопште не занима. Извињавам се само да смањим мало. Мене само занима моја породица. Ја бих то тражио увек он долазио пијан и ја ћу да дођем и имам ово, адед ми кажемо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обећања.

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Не, не обаћање, обичај да радимо сина, још нисам ни урадио, тражили смо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли сте добили извештај?

ОПТ. ФАТОН ХАЈДАРИ: Добио сам али ако можете да ме пустите да се браним са слободу и то је то, имам и разлог због тога да завршим мог сина то што ми је наш верски обичај. Што се тиче то, немам ништа друго. То је то. Пријатно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада тужилац је нешто хтео да каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питање јуче „Божуру 50“ је било да ли је Шемси Нухију учествовао у процедури а не у силовањима, у процедури, па је учествовао у процедури то је било питање, а малопре оне речи које је изрекао Агуш Мемиши о поштењу, о човеку то су биле упућене мени, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не „Божуру“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не „Божуру 50“ да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада да вам кажем. Не, прво ћемо видети како стојимо са предлозима за извођење доказа. Значи, шта ми имамо овде. Имамо предлоге адвоката Недић и Константиновић да се саслушају одређени сведоци које су они у писменом овом предлогу дали и који су саслушавани у форми истражних радњи. То су бивши, ево сад тражимо тај списак, бивши неки углавном радници државних органа и један од њих спомиње заиста да му је познато да су убијени [REDACTED], то је нешто о чему смо ми овде расправљали. Сад ћу вам рећи ко. Да ли у том смислу вас двојица предлагете све, да ли предлагете, колико вам времена треба за то?

[REDACTED] и ту је још неко, да ли је [REDACTED] па су онда неки од њих нешто гледали фото-албум, сећате се тога. Сад ћу ја то да нађем све то. Значи, због тога што правимо распоред за наредно суђење. Друго, да ли ће одбрана окривљеног и окривљени Шемси Нухију тражити „Божура 50“ јер је јуче више пута речено, заиста је за „Божура“ било планиран један дан па је више пута речено када буде времена, сада немам времена и тако даље, значи то нам реците сада да ли ћете тражити „Божура 50“. Да ли има потребе или било који други, знате јуче смо остали до пола 4 јошувек и то тако што сам ја пожуривала сва питања и прекидала вас? И ако вам треба „Божур 50“ колико дана? Браниоци неће. Шта ви кажете?

ОПТ. ШЕМСИ НУХИЈУ: Ја нисам чуо господина браниоца да ли он има потребе за долазак „Божура 50“ или не, а што се тиче „Божура 50“ поштовани суде Ви сте и сами чули па и јуче сте чули. Три и по године он је тврдио да сам ја припадник УЧК а јуче је изменио своју изјаву и каже да ја нисам био припадник УЧК. О чему се сад ту ради, због чега бих ја више њега пита, јер он никада није био мој друг, ми смо њих поштовали да су они били да кажем без родитеља, ми смо то поштовали и ми смо имали посебан однос према томе пошто смо и сами без родитеља и сад не видим разлог због чега је он то изјавио, можда је неко приморавао да спомиње и моје име. Након читања тих 3000 страница спомиње се и име Шемси Нухију и има на почетку, поштован суде кад га питате он каже „да, да, [REDACTED]“, а неки сведоци су рекли да [REDACTED] је из Гњилана и познају га добро, а не Шемси Нухију. Има још један други који се зове Шенаси, ја не знам због чега је ту наведено моје име у том контексту и оптужен. Ја немам никакве везе нити имам било шта да га питам јер он нигде није ни био са мном и ја сам њега питао јуче, он није споменуо ниједан датум, па нека каже

макар један датум. Ја поштовани суде могу све то овде да документујем и конкретним датумом. Дакле, докуменат када он каже да сам ја био са њим. Ја могу да приложим то да нисам био, а он каже да сам био у Интернату све време а ја сам вама предочио да је рекао мање од месец дана па онда сам и друге ствари предочио овде. „Божур“ ме описује као једног другог човека, сасвим другог иако сам ја његов комшија. Он каже да сам ја имао браду, час каже овако, час каже онако, а ви сте видели данас и фотографије како сам ја изгледао 1999. године. Да ли то има икакве везе с оним како је изјавио „Божур“ или не? Не треба ми више поштовани суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко сматра да треба поново позвати „Божура 50“? можете да се вратите. Ви сматрате не? Онда чекајте само за „Божура“.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Управо да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сматрате да треба да зовемо „Божура“, то је сад о чему расправљамо?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Зависи какво ћете ми Ви сада дати обавештење, јер не видим из овога што сте нам доставили сада. Да ли сте Ви тражили дописом и да Вам доставе податке неке са Косова од овога Мауриција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћете да чујете, седите, обавестићу вас.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је на том списку „Божур“ 50“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, седите, обавестићу вас.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од тога зависи да ли ћу предложити или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, седите. Дакле, све оно што суд тражи се налази у списима предмета сада. Али пошто ви не читате ја сам донела и прочитаћу вам. Сада ме интересује овако. [REDACTED] је просветни радник који је из овог села Косовска Витина и он каже да је заробљен са братом и још четворицом Срба итд. и када се после тога вратио у село чује да су код њега у [REDACTED] итд. То је тај човек који спомиње Младеновиће од вашег сведока или евентуално онда [REDACTED], не знам био у Интернату, па онда [REDACTED] то је бивши тужилац, па онда имамо бившег судију, бившег полицајца и тако. Рећићете нам значи да ли њих зовемо и колико времена треба? Питам оне који су предложили.

АДВ. ДЕЈАН НЕДИЋ: Судија, ми мислимо да су то сведоци чији су искази релевантни за мериторно одлучивање у овом поступку. Сматрамо да они имају непосредна сазнања, посебно што међу њима има лица која су била директно у Интернату, имајући у виду да их има девет уколико би свих девет прихватило да их зовете ми мислимо да би два евентуално, три дана мада мислимо да два дана је сасвим довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два дана је довољно? Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сагласан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, зовемо ове сведоке.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се на следећи претрес позову: [REDACTED]

Одбрана наводи да је потребно два дана за испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је после суђења остала овде у суду и чекала ме је [REDACTED] сведокиња која ми је прво, значи прво ме је обавестила телефоном пре суђења да је она, поседује нека документа и тако даље, а затим је јуче ме је сачекала и предала ми је на руке у две фасцикле увиђај са локације „Пограђе“ где је нађено 11 тела и „Добричане“ где је нађено 3 тела, све у фотокопији као и нови захтев за претраживање Ливачког језера. Ја сам све то јуче од ње примила у службену белешку, то је овде у овој фасцикли фотокопираћемо и доставићемо, односно ко тражи да се нареже ми ћемо то да нарежемо. Затим, поступајући по захтеву одбране, а и по службеној дужности у неким овако, прво сам тражила и раније да тужилац достави фотографије које је сачинио у оне дане када су оптужени испитивани у полицији када су ухапшени и те фотографије имамо Фазлију Бурима, о томе нам је тужилац говорио прошли пут и на претресу, а сада сам коначно након разговора са тужиоцем сазнала где је картица на којој су те фотографије за Мениши Агуша и тако нешто тражила од Службе за откривање ратних злочина уз доставу ове службене белешке. Затим, овај фото-албум који се налази у списима предмета и који смо овде гледали и који сте ви вероватно прегледали сви ја сам покушавала да установим порекло тих фотографија, ко их је сачинио, одакле потичу те фотографије, да ли од докумената за вађење неких из полиције, за вађење неких докумената (личне карте, пасоша, итд.) и ако је тако онда у које време је то, у које време су та документа издата, од када су те фотографије пошто смо њих показивали овде оштећенима и оштећенима код који су у форми истражних радњи саслушавани, међутим, то јошувек није стигло. Односно, ту смо добили обавештење да је овај фото-албум Служба за откривање ратних злочина каже они су то сачинили УКП Одељење за праћење и истраживање појава тероризма. Тако да је то то обавештење које имам. Да ли ћемо успети да сазнамо одакле потичу те фотографије то јошувек не знам. Затим, добили смо војно-технички споразум и видећете војно-технички споразум у списима предмета, дакле, то није оверена фотокопија, то је исто онако како је стигло, исти је документ. Затим, поседујемо одређени број докумената које само да видим, то је везано за тај војно-технички споразум видећете га он нема никакав посебан додатак да је фотокопија верна оригиналу али свакако састављен од надлежног државног органа. То је то. Значи то смо тражили од свих. Такође је стигла и Уредба о оснивању заштитног корпуса Косова, извештај команданта Међународних снага за безбедност КФОР,

ово је тај војно-технички споразум и то што смо тражили. Значи, молим вас да прочитате сва та документа. То је то. Затим, тражила сам овај извештај како је то и одбрана тражила о претраживању Ливачког језера и то је онај извештај који смо јуче гледали и читали, то је онај о томе да ли постоји или не остаци неки који потичу од људи и онда овако, тражила сам БИА, рецимо од БИА сам тражила податке о томе када је окончано повлачење српске полиције из подручја Гњилана, када се одиграо последњи сукоб српских снага полиције и припадника ОВК, односно када је забележен последњи већи напад припадника ОВК на том подручју, које јединице ОВК су деловале на подручју општине Гњилане, ко су били команданти, где су по повлачењу српске војске полиције у граду Гњилану биле смештене јединице ОВК и њихов штаб. Затим, такође сам тражила да документа која су тим поводом стигла која носе ознаку „службена тајна“ и „строго поверљиво“ да се та ознака скине чисто да бисмо видели на који начин ћемо то користити у поступку и добила сам одговор на то. Добро, то ћемо у нејавном делу читати. Затим, од ЕУЛЕКС да прибави податке када су снаге КФОР ушле у Гњилане, које јединице КФОР су биле распоређене у Гњилану, ко је био командант јединица КФОР у Гњилану до краја децембра, да ли у периоду од уласка снага КФОР до краја децембра у Гњилану било јединица ОВК или њених припадника, где су они били смештени, да ли за становнике Гњилана важио посебан режим кретања по граду одређен од стране КФОР, ако јесте какво ограничење такав режим кретања је подразумевао. То значи све овако и пратите и комуникацију мејлом која се такође налази у предмету. Затим, нема овако како каже тужилац, Канцеларија специјалног тужилаштва за Косово не поседује неке информације, оне информације јуче које смо читали везане за Хајдари Фазлију, Алију Реџепа то је стигло, то ћете такође погледати и доставићемо вам, то су добили јуче. Затим, такође смо тражили од ЕУЛЕКС податке да ли су Хајдари Фазлију, Алија Реџеп, Шаћири Шаћир и остала лица овде побројана припадници ОВК, то су те податке или команданти. Затим, такође преко ЕУЛЕКС податке ко је био на челу припадника америчких снага НАТО, односно КФОР смештених у граду Гњилану у периоду који је обухваћен оптужницом и да ли у граду Гњилану у овом периоду је био на снази полицијски час. То је све оно што је одбрана тражила па смо ми прихватили и уважавајући околност да одбрана можда то не може сама да нађе тражили таква документа и то је то. И од тога кажем вам пратите шта је стигло. Мислим да је то то. Мислим да смо тражили нешто и од ВБА али ја сад то више овде у овом тренутку мислим да не могу да нађем, значи разгледајте списе. Доста је тих докумената тражено, нешто је само стигло, нешто није. За Самета Хајдарија још то сам обавезна да прочитам, значи обављени су неки прегледи и добила сам извештај да други прегледи додатни нису препоручени нити потребни. Значи, да не читам овде његов извештај о здравственом стању овако јавно. То су вам овде дописи Министарства одбране ВБА који имају ознаку „службена тајна“ и БИА који имају такође ту исту ознаку па их погледајте. То ћемо у нејавном делу да изводимо. И овде је нешто што имамо обавезу иако то наравно уопште не би ником села на муку да дам после онакве опаске тужиоца овоме Садику Селимону. Па не морате сад да се дижете, кад будете изашли ако будете имали неки предлог да Вам дам неки ту део списка

који сам Вам фотокопирала који можда нисте видели, мислим да нисте ни тражили да гледате. Ето то је то. Шта још одбрана има од предлога? Ово ништа није стигло, дакле, то су предлози ваши који су уважени и нешто по службеној дужности, али то јошувек нешто је стигло, нешто није, то је то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се захваљујем Вама лично и већу што сте учинили знатан напор и затражили, нешто добили, нешто нећете уопште добити, ја знам од кога нећете добити извештаје и у контексту тога око овог предлога за „Божура 50“, дакле ја га не предлажем да се поново саслушава јер нас је доста лагао овде, али ако треба да се поступи по примедбама Апелационог суда ја немам ништа против. За мене је он довољно рекао све, али је јако важно да нам каже, а ми можда видимо ту само кратко да ли је међу овим лицима за које сте тражили извештај да ли су у то време и у време догађаја из оптужнице били припадници ОВК да ли се налази и „Божур“ 50“?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако не ја инсистирам да се тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се тражи извештај и за њега?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за њега?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро то је. Иначе, не треба да га виђам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тужилац?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Што се тиче сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само чекајте да видим шта ми каже тужилац за ово тражење, то је само у смислу да допунимо извештај?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам ништа против да тражите, али нам је сведок јуче рекао да и он, а колико се сећамо у транскрипту од раније постоји податак да је и Фатон и он, обзиром да су били малолетни да су отишли под лажним именима и да су отишли са различитим годинама рођења од оног који је стваран, тако да не знам да ли ћемо добити. Нећу се противити, данас је дан кад се не противим изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да искористим кад сам већ устао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али није завршио Крстић. Да заврши Крстић. Само за ово? Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, сем оних предлога које сам ја као бранилац доставио раније, предлагао итд., чак и писмено Ви сте неке прихватили, неке нисте и тако, ја их нећу понављати, али након данашњег саслушања саслушаних сведока и исказа њихових показује се као неопходним а ради поступања по предлозима и примедбама Вишег суда да се у својству сведока позове и саслуша тај недодирљиви [REDACTED] радник МУП Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су Ваши предлози који стоје овде који су прочитани.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја их само појачавам сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте их појачавати.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, и не само то него да се затражи извештај која су то лица у цивилу полицајци саслушали трећи дан овде оштећене „Ц-1“ и „Ц-

2“, данас смо то сазнали први пут. Изненадићете се да је међу њима [REDACTED] изненадићете се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога да тражимо тај извештај?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од БИА који неће доставити уопште никакве податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: БИА или полиција?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: БИА, у цивилу само ови што каже колега тајна полиција, то нисам рекао, то сам чуо од старијег човека. Дакле, ако не доставе они имена ко је био, нема радње полицијске у предкривичном поступку да се не направи било каква службена белешка. Да се затражи извештај тих лица у цивилу која су први разговарали, саслушавали овде у [REDACTED]

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте већ.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: [REDACTED] „Ц-1“ и „Ц-2“, да ли су они из [REDACTED] или из [REDACTED] не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, немојте објашњавати, видећемо у извештају.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, ја не волим да их видим, ја не волим да их видим ни у суду ни било где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је потпуно непотребно образложење овако овог предлога, довољно сте елоквентни већ били кад кажете предлажем, сасвим је довољно предлажем.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, више немам предлога али имам у погледу ових притвора ако мислите да завршите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви остајете код предлога да се поново саслуша и „Ц-1“, то је Ваш предлог?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја не бих желео да се, ако Ви сматрате да нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам Вас господине Крстићу, то Вам је предлог? остајете код „Ц-1“?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Остајете код оног предлога мајка и брат, односно да се читају потврде?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да се читају да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се читају изјаве из новина и дневник РТС?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, а придружујем се да се прочита и ова изјава овог, односно та репортажа или тај снимак да се погледа студија 5 или како се зове „ТВ5“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То додајете „ТВ5“?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ново вештачење ових „Ц-1“ и „Ц-2“?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, не само "Ц-1" и "Ц-2".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него и „Божура“ и свих оптужених?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Најпре „Божура“, а да то не буде Ана Најман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а оптужени?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја имам нов предлог за вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оптужених?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И оптужени који су били малолетни у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остајете, добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Остајем. Имам нов предлог али Ви ћете схватити као неозбиљно, нећу да кажем за вештака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда немојте. А овај командант мора да се позове?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имамо једног човека који је изгубио посао сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај командант КФОР да се позове?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је мајор Џемс, а Ви сте већ тражили извештај, помогли сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам тражила извештај ко је био командант, који је био режим.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја знам, нема потребе да тражите, довољно је да они. Ако доставе они податке како се понашао КФОР и какве су наредбе биле ја ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А [REDACTED]?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је онај што их је бранио тамо, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе? Добро.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: По могућству мајка да дође овде „Божура“ и да се они суоче, да види он мајку после 4 године да искористи прилику или то може, ја сам предложио чак да то буду у овом суду у судској јединици у Прешеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Прешеву?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако тужилац сме да пође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предлажете да се против Ваших клијената укине притвор или да се замени?

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Опростите око притвора, дакле, јуче нас је својим изјавама, контрадикторним изјавама да не кажем лажима, је л', колега је то објаснио, да не понављам оно што је он рекао „Божур“ 50“, а раније изјаве и изјаве данас овде саслушаних сведока које се поклапају раније изјаве датих „Ц-1“ и „Ц-2“ у Окружном суду у то време у Окружном, Вишем суду сада у Нишу, те изјаве се поклапају око времена, простора итд. и на те примедбе и те нелогичности је и виши суд изнео. Сад смо дошли до некакве истине. С обзиром да је то тако ја вам тврдим да овде седе невини људи и то дуго седе, али они су у поступку разуме се и све до правноснажности пресуде разуме се да су невини. Дакле, омогућите им, немојте да имају овакав став, ја не делим ово мишљење што је Агуши рекао да су они у притвору само зато што су Албанци, мада опреза ради треба рећи и истине ради да и тужилац има сличан став кад каже да не верује претрази у Ливачком језеру јер су учествовали Албанци и то побуђује сумњу овако у цео овај поступак за шта Ви нисте ни криви ни дужни, ви мора да радите оно што пише у оптужници, нажалост таква је каква је. И ја сам данас пречуо и зарадовао се за тренутак кад је тужилац рекао одустајем. Ја сам га разумео да одустаје и то би права ствар била од целе оптужнице да спаси овај суд, да спаси образ правосуђа српског. Он је у завршној речи једном рекао да треба да учврсти односе у овој доле, да не кажем како је називају долином, у

овом делу Србије да учврсти међуљудске односе зато што су они у притвору. Па да ли је то учвршћивање. Учвршћивање је и копање ровова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Крстићу, ако причате сад о политици.

АДВ. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нећу, политику смо завршили, изабрали смо председника шта више. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Предлаже да се у допуни доказног поступка обави ново вештачење "Ц-1", "Ц-2", „Божура 50“ и свих оптужених који су у време извршења дела које им се ставља на терет били малолетни, да се прочитају изјаве брата и мајке сведока „Божура 50“, да се прибави извештај о томе који су полицијски службеници први разговарали са "Ц-2" и "Ц-1" [REDACTED] у јуну 1999. године или јулу, затим се саслуша [REDACTED] Одустаје од предлога да се саслуша "Ц-2". Можда ће одустати од предлога да се саслуша командант КФОР уколико такав извештај буде стигао.

Тужилац је сагласан са предлогом да се затражи извештај о томе да ли је сведок сарадник „Божур" 50“ био припадник ОВК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са осталим предлозима тужиоче нисте сагласни?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да смо се већ изјаснили. Противим се новом вештачењу "Ц-1", "Ц-2" и „Божура“ и свих ових малолетних тада. Колико се ја сећам Ви сте тражили од полиције извештаје који су везани за прво саслушање, то сте већ обавили ту радњу. Противио сам се већ колико се сећам саслушању [REDACTED] и оно што је кључно мислим да би свако довођење мајке и брата „Божура 50“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да се прочитају изјаве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам шта да Вам кажем. Изјаве кад хоћете да, та мајка има двоје деце, ово друго дете има, односно од тог другог детета има 4 унучади. Кад хоћете да сачувате тих четворо унучади онда ћете све да урадите. Ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И бранилац Крстић предлаже да се врши, не одустаје од предлога да се гледају емисије и читају новински извештаји.

Тужилац се овим предлозима противи.

За овим веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог да се прегледају на главном претресу снимци РТС „Дневника“, да се прочитају извештаји из новина са изјавама министра полиције о хапшењу овде оптужених и **ОДБИЈА СЕ** предлог да се саслуша [REDACTED]

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се поверава вештачење оштећене "Ц-2" Судско психијатријском одбору, Медицинског факултета у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо на Судско психијатриски одбор за "Ц-2". То је то што можемо иза овога вештачења које је било овде од стране психолога и психијатра, за ово друго о предлозима другим одлучићемо накнадно. Изволите. У међувремену сте предали ова документа па нам реците шта је то?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Постоји као што знате један кодекс о раду адвоката и било би крајње некоректно да носилац такозване материјалне одбране оптужени Шемсија Нухија предложи укидање притвора, али он ипак самоносилац материјалне одбране је неук и наиван у том смислу и ја бих након његовог веома, веома надахнутог и рокфелерски са аспекта правно релевантних разлога изузетно надахнутог говора, да не кажем чак беседе, дао ипак тим разлозима неки правни оквир најкраће, имајући у виду да се налазимо заиста на једном психофизичком западу наших издрживости, јер честитам суду и уз моје највеће максимално до неба признање заиста како је тешко сада после се вратити у суд за време у односу на време у коме сам ја био судија. Па ево због чега се усуђујем да урадим нешто што никада нисам можда у својој каријери урадио, читав живот сам посветио да не будем плаћена будала адвокатска, него плаћени бранилац. Зашто? Па зато што знам ја када, који кривично-процесни разлози треба да буду испуњени па да се затражи ипак укидање притвора у једном оваквом предмету. Међутим, то не значи да живот није толико богат да се ипак потврђује она мисао Бифона кад каже нема ни два носа једнака. Немате заиста ни два оптужена једнака у овом предмету. Ко разликује тај добро процењује ко процењује тај добро, мисли ко мисли тај доноси праведне и законите одлуке. Шта хоћу да вам кажем? Ја браним и Селимон Садикуа али вам нећу предложити укидање притвора за њега. Зашто? Па не зато што га мање волим и што имам друкчији професионални однос према њему. Не. Он се досад јошувек упорно из неких разлога брани ћутањем. Међутим, Шемсија оптужени је заиста изложио једну просто рокфелерску трпезу разлога али озбиљних, нису то уопшта места, нису то фразе, нису то фоскуле, нису то филозофеме него разлози. Дозволите ми само да вам кажем у којем смислу се то и читује. Пазите, ми смо вам презентирали читаву алиби знате документацију у вези исправа, бројне, да не кажем читав Нијагарин водопад алиби сведока да је Херарк био у праву да човек не може бити истовремено на два места. За ово инкриминирано време он је био у Македонији а није био тамо где је означио „Божур“. Нећу о „Божуру“

ниједну ружну реч да говорим, јуче се кајем што сам можда негде рекао нешто што не треба, али мислим да објективна стручна оцена након јучерашњег саслушања „Божура 50“ који је несумњиво та пробациона, та доказна Архимедова тачка ослонаца читаве ове оптужнице, мислим да је тај човек апсолутно разбијен. Он није само разбијен, ружан израз, види се да много читам о Надалу и Ђоковићу, па под утицајем сам те штампе кад један другог победе ја навијам за Надала и криво ми је и онда али може да се каже да је то почело очигледно на жалбеној седници Апелационог суда не може се делимично веровати, али јуче је он заиста разбијен у једном јуристичком стручном правном смислу речи. Нећу образлагати јер није завршна реч али у најмањем случају ја не тражим глупости да ви већ формирати један акциолошки правни суд, али позиција је да сте посумњали. Даље, једна озбиљна, да не кажем најозбиљнија држава, није најмоћнија, али најозбиљнија, јесте најозбиљнија. Ако би мене питали где бих ја после Србије најрадије волео да живим ја бих волео да живим у Швајцарској. Па замислите ви један Хитлер воде се светски ратови, а то су се светско богатско, светка елита договорили они не морају чак чланице Уједињених Нација, он не мора бити чланица Европске Уније, тих такозваних Ероатлантских интеграција, они не учествују у рату. Чак то Хитлер неће да повреди, неће ниједан светски Џинги Скан није повредио ту државу. Та држава је показала да респектује ову нашу државу и она је извршила чињење, пазите екстрадиције у односу на ову државу и у односу на овај суд. Према томе, након једне не брилијантне него дијамантске презентиране материјалне одбране Шемсије Нухије, ево мало застанем јер имам муке са меморисањем имена не да нешто подсвесно и на против, боже сачувај, него једноставно тако је, мада имам добро памћење. Видите, ту је мислим су се створили услови да ви стекнете уверење да не долази у обзир да он може да побегне, где ће да бежи. Зашто? Па Швајцарска му је показала и доказала да је овај свет постао једно глобално село, да иначе та идеја Рима је вечна идеја о да ли о добровољном или принудном уједињењу свих грађана света у једно село то је видимо заиста на сцени, свет је постао једно спортско село, једно безбедоносно село, једно информативно село. Погледајте шта су мобилни телефони, па се једно војно село, једном речију да вас не гњавим јер знате све то што и ја, свет је постао једно село и видите ми смо затражили да се екстрадира Шемсија и он је, није важно време увек је потребно време, поготово код тих правних држава које инсистирају на тој својој правности и они су екстрадирали. Он је саслушан, дао је једну одбрану и то не само да задовољи те кривично-процесне, знате постулати захтеве него та је одбрана потврђена. Зашто? Па зато што имате исправе да је заиста он био изван места где се одигравао, ако се одиграо, вероватно јесте како каже тужилац у извршном делу своје оптужнице измењене овај монструозни злочин. Даље, он је створио један домицил, домицил врло јак у Швајцарској и он ће код своје мајке [REDACTED] код своје браће сачекати мирно крај овога поступка и неће он урадити оно. Ја ћу морати да вам кажем са гнушањем, са гађењем шта су урадили моји клијенти, мада ја не смем много баш о томе да причам по кодексу, али то је страшно. Ја се стидио, мене је била срамота. Имао сам чулство кривице да сам обавештавао просто небо зашто је Хасани Ахмет и зашто је Хасани Назиф и зашто је исто и

овај Бурим Фазлија зашто су урадили то што су урадили и ударили нож у леђа свим осталим браниоцима и свим осталим својим друговима који се налазе овде. Под друго ја не подразумевам да се они међусобно познају, али они су другови по коридору правно истог судбинаштва. Зато мислим да би била једна верујте колосална афирмација. Како ћемо ми тражити од суда нешто ако колеге овако се понашају док се ми боримо да пошто смо, а пазите по куоларима сви кукамо како ћемо ми вратити улазницу правној држави зато што суд уопште не поштује закон. Кад колега колегу док се бори само за правилну примену кривичнопроцесне когендне одредбе о притворским основама да ли постоји или не, причају као у једној последњој знате србијанској кафанчини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Замолићу Вас само за.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Према томе, ја сматрам да било би необично, било би ретко али не дај боже да се у овом свету не дешавају изузеци у неком правилу да укинете притвор заиста оптуженом Шемсији и да на тај начин у овом тешком тренутку и за судство и за светску кризу и за Србију и овај српски државни простор у коме се налази у свим својим могућим аспектима свог постојања и постојања просто докажете и покажете да је закон нешто што се примењује ејџомпес према свима на једнаки начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рећићете ми молим Вас још ове сведоке које сте предложили овде који су неки из Куманова, неки из Прешева колико Вам времена треба за то ако бисмо их звали?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Пошто су то кратке околности да ли су виђени тамо сигурно све максимално један дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сведоке у један дан?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Па то је једна околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да их позовемо на тај начин што ћете им Ви уручити позив?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Може, како да не, јер лагали бисмо а нећемо ништа да лажемо заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Предаћемо сад то тужиоцу.

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Јесте, то је једна једина околност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али свакако има примерак за Вас предлога одбране. Е сад, још овај нови који је на овом који је посебно а то је овај нови сведок такође Рамиз Алија, је ли тако, овај посебна изјава и још и он је као предлог?

Адвокат Илија Радуловић предлаже да се у допуну доказног поступка саслушају сведоци чије су оверене изјаве предате уз поднесак од 25.05.2012. године суду и сада се уручују и тужиоцу. Тужилац се не противи за извођење ових доказа је потребан један дан.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у допуну доказног поступка саслушају сведоци које је предложио бранилац окривљеног Нухију Шемсија у поднеску од 25.05.2012.године, с тим што се НАЛАЖЕ браниоцу да у смислу законских одредби овим сведоцима уручи позив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то од доказа. Значи, Вама један дан треба, Вама треба два дана. У поднеску и овај Алија, Идризи Алија. Вама два дана. Стићи ће претпостављам нешто од ових писмених доказа и сада још да одлучимо о притвору. То је то. Изволите. Ресавач па.

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Већ дуже време се јављам, али је време било заузето па ћу бити скромно кратак. Обично се брањеник придружи предлогу браниоца, али ја се као бранилац придружујем предлогу мог брањеника Мемиши Агуша за укидање притвора. Мало ме је изненадио што је он то урадио пре мене, али да не дужим јер је већ веома касно. Притвор се продужује окривљенима са образложењем овима који су у притвору да се ради о догађајима из 2008. године, тј. хапшење 2008. године изазвало узнемирење јавности и да јавност прати ово суђење, да се детаљно извештава итд., што није тачно. Мислим да би требало да се овом суђењу и овим догађањима детаљније извештава јер једино извештавање је о томе данас у Вишем суду у Београду, Одељења за ратне злочине суди се „Гњиланској групи“. Ако изузнути иве дигајаје око хапшења Нухију Шемсија па је то мало узбуркало јавност. Медији не прате ово суђење, не прате са потребном пажњом а узнемирење јавности управо они изазивају. Став да би пуштањем на слободу а Мемиши Агуша и осталих било отежано или угрожено суђење потпуно потрешан. Ја сам морао то да изнесем тај мој став са предлогом да му се укине притвор, јер ако ово веће сматра да му треба укинути притвор укинуће га без обзира шта ја рекао, али сматрам да после 3 и по године у притвору и чињенице да је од великог броја, да кажем дела или догађаја за које је Мемиши био оптужен био осуђен само за два догађаја, а мислим да ће се овде након изведених доказа које су уважене колеге предложили а и ја отпасти та два догађаја. Зато молим да размотрите могућност да му се укине притвор и омогући одбрана са слободе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да се замени блажом мером?

АДВ. БОЈАН РЕСАВАЦ: Свакако, немамо ништа против мере јављања, долажења, електронског надзора, не знам да ли је могуће у Прешеву наруквица на нози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Врање је радило.

Бранилац оптуженог Мемиши Агуша предлаже да се притвор против овог оптуженог укине или замени блажом мером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Садику Селимон изволите?

ОПТ. СЕЛИМОН САДИКУ: Добар дан, поштовање. Хтео бих да кажем да после свих ових изјава и све то што смо чули и јуче смо добили тај извештај претраживања Ливачког језера, то све доказује да је „Божур“ дао лажну причу да нема од тога ништа, да ништа није бачено тамо и да није никад био тамо и да

није знао и у почетку где се налази Ливачко језеро и хтео бих да предложим укидање притвора. Ви знате да сам ја био овде 12 и по месеци, кад сам пуштен из притвора поштовао сам одлуку суда, јавио сам се полицији и дошао на суд. Према томе, гарантујем пред овим судом да ћу се јавити тамо и да ћу доћи на суђење јер немам разлога да бежим. Значи, ја сам невин, нисам починио никакво кривично дело, овде сам 3 и по године рачунајући годину дана тада, значи 4 и по године. Ја мислим да заслужујем да будем на слободи и гарантујем да ћу се јавити на суђење. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево Вам ово што сам Вам малопре рекла. Оптужени узмите ово молим Вас. Нисте тај део списка видели. То је за Вас.

Оптужени Садику Селимон предлаже да се притвор против њега укине, наводи да је у ранијем предмету такође у овом суду када је пуштен на слободу се уредно јављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. САМЕТ ХАЈДАРИ: Добр дан свима. Ја се придружујем предлогу мојих другова и свих браћеника који су овде изнели да се укида притвор за све нас па и према мени зато што сматрам да смо невини. Није никакав проблем да носимо било шта на нози, врату, руку, али да нас ослободите јер смо стварно невини. Не бих имао било шта друго да кажем. Хвала Вам што сте ме саслушали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Хајдари Самет предлаже да се притвор против њега укине или замени блажом мером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта на ово за замену блаже мере каже тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Потпуно је у праву колега Радуловић кад каже да нису људи једнаки, нема два иста. Свако од овде присутних окривљених има своју муку коју ми дубоко разумемо, то смо уосталом у оној завршној речи рекли. Свако од њих је исто жртва али због поштовања оних којих више нема, због тога што су их њихови другови издали на овај начин, како је то објаснио колега Радуловић, да су исто тако нама овде давали овде обећања да ће се вратити. Због оног славља кад их је цело Прешево дочекало као победнике, то је прича о узнемирењу јавности. Због тога што од њих 17 данас у овој судници је само 4. Због тога ја не могу да се сагласим са укидањем притвора, али имам дубоко разумевање за ситуацију сваког од њих. Агуш Мемиши има три брата који живе у близини Венеције браћа [REDACTED], нису ту. Ферат се јављао зато што су му два брата унутра. Ја верујем данас да је он заиста из неког личног разлога, озбиљног разлога пропустио, не би ризиковао да му, не би верујем. Жао ми је и Садику Селимона који ту седи 4 године. Тачно је да се он у оном првом поступку јављао за трговину људима, распитали смо, читали смо, гледали смо, али ово је другачије кривично дело, ово је ратни злочин. Разумем и Нухију Шемсија који је, без обзира колико језиво ово изгледало али податак да он није учествовао у злу о коме је данас говорила „Ц-

2“ је једна важна ствар, мени је то важно страшно, можда је и могла да помогне као што је рекла „Ц-2“ није али није учествовао у ономе што су сви радили, бар према њима двома. Нажалост, због онога што је „Божур 50“ испричао учествовао је у тој процедури а то је потврдила и „Ц-2“ да је он тамо био присутан. Све су то разлози, ја све то разумем, али су све то разлози због чега ја се противим укидању притвора, јер и даље стоје разлози због којих је он одређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца се противи на начин евидентиран аудио-техником.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повућићемо се да одлучимо.

Веће је донело

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози за укидање притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставићемо суђење 05. јуна, дакле 05. јуна то вам је за неких 10 дана. Сада 05 јуна, 05. јуна, 06. јуна, 07. јуна. За који дан вам одговара да позовете ове сведока за које сте рекли канцеларија Радуловић да ће да их обавести?

АДВ. ИЛИЈА РАДУЛОВИЋ: Само да погледам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам више одговара 05. или 06. Хајдемо онда 05. обавестите за, значи 05. позивамо ове сведоке одбране окривљеног Шемси Нухију, 06. и 07. позивамо сведоке Константиновић и Недић који су предложили. Видећемо шта ће стићи од ових писмених доказа до тада и да ли ће да како ће нам одговорити овај Судско психијатријски одбор, како ће то да иде. 09:30 часова све је преподне и све у судници број 2.

НАЛАЖЕ СЕ браниоцу Крстићу да достави медицинску документацију за Ферата, а ми ћемо свакако тражити и званичан извештај да ли се јавио Хајдари Ферат.

Довршено у 19:00 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, видимо се 05. јуна.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА